

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการศึกษาเทคนิคแอนิเมชัน กรณีศึกษาเทคนิคคอมพิวเตอร์แอนิเมชัน สามมิติ

ANIMATION TECHNIQUE

CASE STUDY 3-D COMPUTER ANIMATION TECHNIQUE

นายภาณุเทพ สุทธิเทพธำรง

Mr.Phanuthep Sutthithepthumrong

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาต่อตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปะการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหน้.....

ปีการศึกษา 2540

เลขทะเบียน..... 31176

วัน, เดือน, ปี 22 ก.ย. 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารของหอสมุดกลาง สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการศึกษาเทคนิคแอนิเมชัน กรณีศึกษาเทคนิคคอมพิวเตอร์แอนิเมชัน สามมิติ
ANIMATION TECHNIQUE
CASE STUDY 3-D COMPUTER ANIMATION TECHNIQUE

นายภาณุเทพ สุทธิเทพธำรง
Mr.Phanuthep Sutthithepthumrong

วันที่ ๑๗/๒๕๖๑

หัวหน้าภาควิชาศิลปะ : ผศ.รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อโครงการ

โครงการศึกษาเทคนิคแอนิเมชัน กรณีศึกษาเทคนิคคอมพิวเตอร์แอนิเมชัน สามมิติ

เบื้องหลังความเป็นมาของโครงการ

ภาพยนตร์แอนิเมชัน ถือได้ว่าเป็นภาพยนตร์แขนงหนึ่งที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวจากความคิดจินตนาการได้อย่างไร้ขีดจำกัด ซึ่งเทคนิคในการทำภาพยนตร์แอนิเมชันในปัจจุบันมีมากมายหลายเทคนิค คอมพิวเตอร์แอนิเมชัน 3 มิติ คือเทคนิคหนึ่งที่มีความนิยมมากในปัจจุบัน เนื่องจากสามารถสร้างความสมจริง สะดวกและประหยัดเวลา เพราะการใช้เทคนิคของคอมพิวเตอร์ ไม่จำเป็นต้องวาดขึ้นมาใหม่ทุกเฟรม เพียงแต่สร้างหุ่นขึ้นมา แล้วกำหนดการเคลื่อนไหว และเวลา หุ่นก็สามารถเคลื่อนไหวได้ตามที่ต้องการ อีกทั้งยังมี คุณสมบัติของกล้อง,แสง,พื้นผิว,การเรนเดอร์ และคุณสมบัติอีกหลายอย่างที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานออกมาให้ดูสมจริง มากยิ่งขึ้นด้วยเหตุนี้จึงได้มีการนำเสนอเรื่องราวด้วยเทคนิคนี้ อีกทั้งความน่าสนใจในคอมพิวเตอร์กราฟิกแอนิเมชัน ซึ่งยังเป็นสิ่งใหม่ และยังคงวิวัฒนาการที่ก้าวหน้าต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง อีกทั้งเทคนิคที่เวลานี้ ยังไม่มีการเรียนการสอนในระดับการศึกษาทั่วไป จึงเป็นสิ่งที่สนใจทำให้ศึกษาตรงจุดนี้

ลักษณะแนวของโครงการ

โครงการศึกษาเฉพาะกรณี การสร้างภาพยนตร์แอนิเมชัน กับการใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการถ่ายทอดผลงาน

คำจำกัดความของโครงการ

ศึกษาการสร้างแอนิเมชัน โดยเทคนิคคอมพิวเตอร์แอนิเมชัน 3 มิติ

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์คอมพิวเตอร์แอนิเมชัน 3 มิติ ความยาวประมาณ 3-5 นาที

เป้าหมายหลักของโครงการ

เพื่อต้องการศึกษากระบวนการผลิตภาพยนตร์แอนิเมชัน โดยใช้เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์กราฟิกเข้ามาเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ผลงาน

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาข้อมูลเรื่อง

- 1.1 กระบวนการผลิตภาพยนตร์แอนิเมชัน
- 1.2 เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอ ในภาพยนตร์แอนิเมชัน
- 1.3 ลักษณะการสร้างงานแอนิเมชัน โดยการใช้คอมพิวเตอร์ในการผลิต
- 1.4 บทภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวสอดคล้องกับเทคนิคที่นำเสนอ ได้เป็นอย่างดี
- 1.5 คุณสมบัติและความสามารถของเครื่องคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมที่สามารถผลิตงานกราฟิก 3 มิติระดับเวิร์คสเตชัน

2. ขั้นตอนการเขียนบทแอนิเมชัน

- 2.1 ขั้นตอนการเขียนบทแอนิเมชัน

3. ขั้นตอนการเตรียมการ

- 3.1 ออกแบบศิลป์
- 3.2 ออกแบบตัวละคร
- 3.3 สตอรี่บอร์ด

4. ขั้นตอนการสร้างแอนิเมชันด้วยคอมพิวเตอร์

5. ขั้นตอนหลังการสร้างแอนิเมชัน

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการศึกษาเทคนิคแอนิเมชัน

กรณีศึกษาเทคนิคคอมพิวเตอร์แอนิเมชัน สามมิติ

ANIMATION TECHNIQUE

CAST STUDY 3-D COMPUTER ANIMATION TECHNIQUE

ชื่อนักศึกษา นายภาณุเทพ สุทธิเทพธำรง

สาขาภาพยนตร์ ภาควิชา นิเทศศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.รักษานต์ วิวัฒน์สินอุดม

บทคัดย่อ

คอมพิวเตอร์แอนิเมชัน 3 มิติ ถือเป็นเทคนิคใหม่ ของแอนิเมชัน ที่สร้างสรรค์ขึ้นด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำหน้า และสามารถสร้างภาพฉายได้อย่างไร้ขีดจำกัด

การเข้ามาศึกษาการสร้างแอนิเมชันโดยเทคนิคนี้ จึงจำเป็นต้องศึกษาทั้งทางด้านเทคนิค, กระบวนการผลิตแอนิเมชัน และเรื่องที่น่าสนใจควบคู่กันไป โดยลักษณะงานแล้ว ความน่าสนใจของมันอาจจะไปอยู่ที่เทคนิคในการนำเสนอ เพราะเป็นสิ่งใหม่และคนทั่วไปก็ให้ความสนใจจึงพยายามได้ยึดเอาความคิด และจินตนาการเป็นหลัก และใช้เทคโนโลยีตรงนี้เป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์งานออกมาเท่านั้น

โดยในภาพรวมแล้วงานอาจจะถูกดึงดูดด้วยเทคนิคที่น่าสนใจ เพราะฉะนั้นเรื่องราวจะต้องสนุกสนาน และสามารถสร้างความน่าสนใจ ให้ได้ด้วย

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานชิ้นนี้ได้รับความช่วยเหลือจากหลาย ๆ ฝ่ายที่อยากจะขอเอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้คือ
บริษัททีทู กราฟิกส์ ที่ช่วยในการแปลงข้อมูล โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ
บริษัทซูเปอร์ลิต อัดงานลงเทปเบต้าในราคาที่แสนถูก
บริษัทขอบฟ้าสยาม ที่ช่วยบรรเทาเสียงกันข้ามวันข้ามคืน
พีทมันต์ นฤปิยะกุล ที่ช่วยทำเพลงประกอบ
กฤษฎา เรืองเดช และพุทธิกานต์ แสงกาญจน์ ที่ให้คำแนะนำอย่างดี
และท้ายที่สุด และลืมไม่ได้เลยก็คือบิดากับมารดาของข้าพเจ้าที่ช่วยอุปถัมภ์ ให้งานชิ้นนี้
สำเร็จสมบูรณ์ออกมาได้

ภาณุเทพ สุทธิเทพธำรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ในปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาท ในศาสตร์และสื่อเกือบทุกแขนง โดยเฉพาะใน ด้านภาพยนตร์ ที่นับได้ว่า คอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในการสร้างภาพยนตร์ จากความคิดจินตนาการ ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานให้ได้ชมกัน

อีกทั้งเทคนิคที่วุ้นี้ ยังเป็นเทคนิคใหม่ที่น่ามาใช้ในงานภาพยนตร์แอนิเมชัน ด้วยคุณสมบัติพิเศษหลายอย่างที่แตกต่างกันจากเทคนิคอื่น จึงเล็งเห็นว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งใหม่ ที่น่าสนใจศึกษาเป็นแนวทาง ในการพัฒนางานไปสู่การทำงานในอนาคตได้

สำหรับเนื้อหาในส่วนของการผลิตแอนิเมชัน โดยเทคนิคคอมพิวเตอร์แอนิเมชัน 3 มิติ นั้น ได้กล่าวถึงแต่คร่าว ๆ เพื่อให้เห็นเป็นแนวทาง เพราะถ้าศึกษาจริง ๆ มันจะมีมากมายหลายโปรแกรม ที่กล่าวถึงจึงเป็นแค่เทคนิคพื้นฐาน ที่นำมายกตัวอย่างให้เห็นเท่านั้น

หวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาสำหรับผู้สนใจ เพื่อการพัฒนางาน ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใดขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ภาณุเทพ สุทธิเทพธำรง

สารบัญ

หัวข้อโครงการ	ก
บทคัดย่อ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
คำนำ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล	
หลักการสร้างงานแอนิเมชัน	1
เทคนิคแอนิเมชัน	3
ประวัติศาสตร์ของคอมพิวเตอร์กราฟิกส์	4
การสร้างงานคอมพิวเตอร์แอนิเมชัน 3 มิติ	8
โปรแกรมสำหรับการสร้างงานคอมพิวเตอร์แอนิเมชัน 3 มิติ	9
บทที่ 2 ขั้นตอนการเตรียมการผลิต	
ขั้นตอนการเขียนบท	14
ออกแบบตัวละคร	19
ออกแบบศิลป์	29
สตอรี่บอร์ด	30
บาร์ชีท	32
บทที่ 3 ขั้นตอนการผลิต	
การสร้างโมเดล	45
การเชื่อมต่อ	46
การจัดแสงในคอมพิวเตอร์	46
สร้างฉากต่าง ๆ โดยเทคนิคคอมพิวเตอร์ 3 มิติ	47
การสร้างภาพเคลื่อนไหว	48
บทที่ 4 ขั้นตอนหลังการผลิต	
การแปลงข้อมูล	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งบประมาณใช้จ่ายหลังการผลิต	50
บทที่ 5 สรุป	
ปัญหาและข้อแก้ไข	51
สรุป	52
บรรณานุกรม	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ออกแบบตัวละครเด็กขี่เขาในช่วงแรก	19
2. พัฒนาการออกแบบตัวละคร “หนูเขา”	20
3. ออกแบบโมเดล “หนูเขา” โดยเทคนิคคอมพิวเตอร์ 3 มิติ 1	20
4. ออกแบบโมเดล “หนูเขา” โดยเทคนิคคอมพิวเตอร์ 3 มิติ 2	21
5. โมเดลหนูเขาที่เลือกมาใช้ในงานแอนิเมชัน	22
6. โมเดลชาร์จ แสดงการเคลื่อนไหวและอารมณ์ของ “หนูเขา”	23
7. พัฒนาการออกแบบนาฬิกาปลุก ในช่วงแรก ๆ1	24
8. พัฒนาการออกแบบนาฬิกาปลุก ในช่วงแรก ๆ2	25
9. ได้แนวทางในการออกแบบนาฬิกาปลุกแล้วพัฒนาต่อให้ลงตัว	25
10. ออกแบบโมเดลนาฬิกาปลุก โดยเทคนิคคอมพิวเตอร์แอนิเมชัน 3 มิติ	26
11. นาฬิกาปลุกตั้งชื่อให้ว่า “เจ้ากุกกุก” ตัวที่เลือกใช้ในแอนิเมชัน	27
12. โมเดลชาร์จ แสดงการเคลื่อนไหวและอารมณ์ของ “เจ้ากุกกุก”	28
13. ออกแบบห้องนอนหนูเขา	29
14. สตอรี่บอร์ด “หนูเขากับเจ้ากุกกุก”1	30
15. สตอรี่บอร์ด “หนูเขากับเจ้ากุกกุก”2	31
16. โมเดล “หนูเขา” ดัดแปลงจากรูปทรงพื้นฐาน	45
17. โมเดลหนูเขาที่นำมาประกอบเป็นรูปร่างเรียบร้อยแล้ว	45
18. แสดงจุดเชื่อมข้อต่อ	46
19. การจัดแสงในคอมพิวเตอร์	46
20. สร้างฉากต่าง ๆ ที่ใช้ในงานแอนิเมชัน โดยเทคนิคคอมพิวเตอร์ 3 มิติ	47
21. ตัวอย่างภาพแสดงการเคลื่อนไหว ในงานแอนิเมชัน	48

บทที่ 1

วิเคราะห์ข้อมูล

1. หลักการสร้างงานแอนิเมชัน

เราอาจเคยวาดภาพคล้าย ๆ กันบนสมุดหลาย ๆ ภาพให้อยู่ตำแหน่งใกล้เคียงกัน อาจกระเียบไปทางใดทางหนึ่งที่ละนิดในแต่ละแผ่น เวลาพลิกหน้าสมุดเร็วๆ จะเห็นว่าภาพนั้น เคลื่อนไหวได้ เทคนิคนี้นักวิทยาศาสตร์อธิบายไว้ว่า ตาของคนเราจะจำภาพไว้ชั่วระยะเวลาสั้น ๆ ซึ่งก็พอกับที่สายตาได้รับภาพใหม่เข้ามาแทนที่ เมื่อภาพใหม่ค่อย ๆ ย้ายตำแหน่งไปเรื่อย สายตาเรา จึงหลอกตัวเราเองว่าภาพนั้นเคลื่อนไหวได้ แนวคิดนี้เองที่ทำให้เราได้ชมภาพยนตร์อยู่จนทุกวันนี้ จากการทดลองปรากฏว่าจะต้องให้ภาพอย่างน้อย 15-20 ภาพต่อวินาที จึงทำให้เราเห็นภาพอย่างต่อเนื่อง การสร้างภาพยนตร์จึงกำหนดให้ปรากฏภาพ 24 ภาพต่อวินาที ต่อมามีการสร้าง โทรทัศน์และวิดีโอ ก็กำหนดให้ปรากฏภาพ 30 ภาพต่อวินาที ปัจจุบันนี้คนที่มิกกล้องวิดีโอก็สามารถใช้หลักเกณฑ์เดียวกันนี้ ในการสร้างภาพยนตร์แอนิเมชัน ได้เช่นเดียวกัน

1.1.¹ “การเขียนบทภาพยนตร์ สำหรับงานแอนิเมชัน”

เมื่อเริ่มโครงการสร้างภาพยนตร์ใดๆ ก็ย่อมมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้นอย่างมาก แต่ ในการสร้างภาพยนตร์ให้ดี จะต้องทำความเข้าใจด้วยความคิดที่แจ่มกระจ่าง

บทภาพยนตร์อาจจะได้มาจากเรื่องที่มีอยู่แล้ว จากหนังสือ จากนิยายชาวบ้าน หรือ จากเรื่องที่เกิดขึ้นใหม่ สำหรับวัตถุประสงค์นั้นของภาพยนตร์โดยเฉพาะ

แสวงหาสื่ออย่างอื่น เมื่อขาดแคลนความคิด เช่น ดนตรี ระบาย ละคร ละครใบ้ หุ่น และ วิทย์ ซึ่งอาจเป็นสื่อใช้งานได้เช่นเดียวกัน จงพิจารณาถึงความคิดที่แสดงออกถึงสื่ออย่างอื่น ในทัศนะของนักทำภาพยนตร์การ์ตูน หรือนักทำภาพให้เคลื่อนไหว แล้วนำสิ่งที่ได้จากสื่ออื่นมาใช้ในการทำภาพให้เคลื่อนไหว ทั้งในด้านเสียงและภาพ

ก่อนที่จะเริ่มงานทำภาพให้เคลื่อนไหว จงพยายามนิยามวัตถุประสงค์ให้แจ่มแจ้ง แล้ว วิเคราะห์งาน ด้วย “วิธีวิทยาศาสตร์”

¹ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เล่มที่ ๑๓๖ หน้า ๑๓๖, “เทคนิคการถ่ายภาพแอนิเมชัน” กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งสว่าง, พ.ศ. 2527, หน้า 235.

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ชมที่เป็นเป้าหมาย ใครคือกลุ่มเป้าหมายที่จะทำไปให้ดู

วัตถุประสงค์ อะไรที่ต้องการให้ผู้ชมกลุ่มเป้าหมายรู้หลังจากที่ชมภาพยนตร์นั้นแล้ว

เรื่อง เป็นเรื่องอะไร? อะไรเป็นส่วนที่ดีที่สุดของเรื่อง ที่จะนำไปดำเนินเรื่องในภาพยนตร์

การแสดงตัว ต้องการจะให้ผู้ชมกลุ่มเป้าหมายแสดงตัวเอง กับภาพยนตร์ว่าอย่างไร?

แบบของภาพยนตร์

ในฐานะของผู้ทำภาพยนตร์ จะนำเสนอเรื่องของภาพยนตร์อย่างไร? โดยพิจารณาถึงผู้ชมเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และการแสดงตัว (ตามแบบของภาพยนตร์ต่อไปนี้ จะเสนอด้วยภาพยนตร์แบบไหน)

1. ภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์ หรือทีวีสปอต ยาว 15-30 วินาที
2. ภาพยนตร์แทรกทีวีสั้น ๆ ต่ำกว่า 2 นาที
3. ภาพยนตร์ประชาสัมพันธ์ 10-20 นาที
4. ภาพยนตร์อุตสาหกรรม 20-30 นาที
5. ภาพยนตร์การศึกษา 5-20 นาที
6. ภาพยนตร์วิทยาศาสตร์ 5-20 นาที
7. ภาพยนตร์บันเทิงเรื่องสั้น 3-6 นาที
8. ภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์ 13, 26, 52 ตอน หรือมากกว่า ตอนละ 5-10 นาที
9. ภาพยนตร์บันเทิงเรื่องยาว (feature film) อย่างน้อย 70 นาที
10. ภาพยนตร์เพื่อการทดลอง เรื่องใดก็ได้ จาก 5 วินาที ถึง 5 ชั่วโมง

1.2 การตัดสินใจว่าจะใช้ภาพยนตร์แอนิเมชันหรือไม่

1. สามารถจะใช้สารอย่างเดียวกันเข้าไปในภาพยนตร์บทบาทจริงได้หรือไม่
2. มีความจำเป็นที่จะต้องทำแก๊งคิดของคุณขึ้นโดยรวดเร็ว และแน่นอนหรือไม่
3. ความเกี่ยวข้องของภาพยนตร์ บทบาทจริงกับภาพยนตร์การ์ตูน ถ้าจะเทียบกันก็เท่ากับนวนิยาย 5 เล่ม กับบทร้อยกรองบทหนึ่ง
4. สามารถใช้ประโยชน์ความเป็นไปได้ ซึ่ง “ไม่น่าจะเป็นไปได้” ของภาพยนตร์การ์ตูนได้หรือไม่ เช่นสิ่งที่มองไม่เห็น คัดค้านกฎทางฟิสิกส์หรือวิทยาศาสตร์กายภาพ ทำข้างให้บินได้ ทำนกให้มั่งง

องค์ประกอบเรื่องเวลา คุณมีเวลานาทีหรือกี่วินาที สามารถนำสารใส่เข้าไปในภาพยนตร์และทำให้เหมือนที่ต้องการในเวลาที่กำหนดให้ได้หรือไม่

องค์ประกอบทางเศรษฐกิจ อะไรคือความสัมพันธ์ของทุน เวลา ค่าวัสดุ และค่าแรง
 ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

เอกรสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกรสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับองค์ประกอบเรื่องเวลา สามารถทำภาพยนตร์ให้เสร็จภายในเวลานัดที่กำหนดไว้ได้หรือไม่ จึงดัดแปลงแก้ไขเทคนิคการทำภาพให้เคลื่อนไหว ให้พอดีกับเวลาที่มี

การค้นคว้าวิจัย การที่จะได้เรื่องราวหรือความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ควรพร้อมที่จะค้นคว้าวิจัยเรื่องนี้อย่างกว้างขวาง

1. ควรจะค้นคว้าในท้องสมุด เพื่อสำรวจหนังสืออ้างอิงและนิตยสาร
2. สนทนากับบุคคลที่เรื่องในภาพยนตร์ของคุณเกี่ยวข้องกับ ปรัชญากับผู้เชี่ยวชาญ
3. ควรจะไปเยี่ยมชมวัตถุต่างๆ ของพิพิธภัณฑ์สถาน ของท้องที่ ที่อยู่
4. แสวงหาทัศนะวัสดุต่างๆ เช่นภาพถ่าย สไลด์ ภาพยนตร์และวิดีโอเทป
5. ควรสำรวจแผ่นพับ แผ่นโฆษณา และอื่นๆ

2. เทคนิคแอนิเมชัน

การสร้างงานแอนิเมชันนั้น สามารถทำได้หลายวิธี แล้วแต่ลักษณะงานและความถนัดของแต่ละบุคคล ซึ่งเทคนิคต่างๆ ก็ย่อมให้ผลลัพธ์แตกต่างกันไป ตามจุดมุ่งหมายของผู้ปฏิบัติ ซึ่งพอจะแบ่งออกได้ดังนี้

2.2 แบบ 2 มิติ (Two Dimensional Techniques)

1. การวาดลงบนแผ่นใส (cell animation) เป็นแบบที่นิยมใช้กันทั่วไป
2. การเขียนลงบนกระดาษ (draw on paper) โดยใช้ เทคนิคอะไรก็ได้ เช่นดินสอ, สี หรือหมึก
3. รูปตัดตัวละคร (cut out) คือการตัดตัวละครออกมาจากกระดาษ แล้วเชื่อมต่อตามจุดต่างๆ เช่นตามแขน ขา หรือตามจุดที่ต้องการ แล้ววางลงบนกระดาษ
4. รูปตัดตัวละครบนแผ่นใส (cut out on cell) คือเทคนิคเดียวกับคัทเอาท์แต่วางลงบนแผ่นใสช่วยให้เกิดระยะมากยิ่งขึ้น
5. โฟโตคิเนซิส (photokinesis) ใช้เทคนิคของภาพถ่าย เปรียบเสมือนงานปะติดที่เป็นภาพยนตร์ ค่อนข้างไปทางวิจิตรศิลป์

2.2 แบบ 3 มิติ (Three Dimensional Techniques)

1. หุ่น แอนิเมชัน (Puppet Animation) เป็นการสร้างตัวละครเป็นหุ่นขึ้นมา
2. วัตถุ แอนิเมชัน (Object Animation) ต่างจากพับเพ็ด แอนิเมชันตรงที่จะอิสระมากกว่า เช่น กระจ่างยุบ กระจ่างยับ
3. ดินน้ำมัน แอนิเมชัน (Clay Animation) ใช้ดินน้ำมันในการปั้นหุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พิกซิเลชั่น (Pixilation) ใช้คนเล่นจริง แต่ตอนถ่ายใช้เทคนิคของแอนิเมชัน
5. คอมพิวเตอร์ แอนิเมชัน (Computer Animation) ใช้คอมพิวเตอร์ เข้ามาในการสร้าง
 5.1 คอมพิวเตอร์
 5.2 แอนิเมชัน
 5.3 ศิลปะนามธรรม Abstract Art
6. เทคนิคอื่น ๆ (other Techniques)

3.² “ประวัติศาสตร์ของคอมพิวเตอร์กราฟิกส์”

คอมพิวเตอร์กราฟิกส์เริ่มเข้าสู่วงการโทรทัศน์ในช่วงทศวรรษที่ 1970 พัฒนาการที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ที่เกิดขึ้นในปี 1971 เมื่อโลกได้รู้จักคำว่าไมโครโปรเซสเซอร์ และอาศัยเทคโนโลยีของไอซี ที่ได้รับการพัฒนาในปี 1959 ระบบโปรเซสเซอร์ในคอมพิวเตอร์ถูกย่อให้เล็กลง มีขนาดเท่า ชิป เพียงตัวเดียว ไมโครคอมพิวเตอร์ขนาดตั้งโต๊ะเครื่องแรกสำหรับใช้งานส่วนบุคคลมีชื่อว่า อัลแตร์ 8000 (Altair 8000) ซึ่งผลิตโดยบริษัทไมโคร อินสตรูเมนต์ซิสเต็ม เทเลเมทรี ซิสเต็ม (MITS- Micro Instrumentation Telemetry Systems) และหลังจากนั้นคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลก็ได้รับการพัฒนาคุณภาพ จนสามารถใช้สร้างภาพคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ได้

ในทศวรรษที่ 1970 อีกเช่นกันที่มีหลายบริษัทก่อตั้งขึ้นเพื่องานสร้างภาพการ์ตูนจากคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะ แต่บริษัทเหล่านี้มีชีวิตยืนยาวอยู่ได้ไม่ถึง 10 ปียกเว้นบริษัท ลูคัสฟิล์ม ที่ก่อตั้งโดยยอร์จ ลูคัส

ยอร์จ ลูคัสซึ่งประสบความสำเร็จอย่างล้นหลามจากหนัง สตาร์วอร์ ในปี 1977 สนใจที่เอาเทคนิคคอมพิวเตอร์กราฟิกส์มาใช้ในหนังเรื่องต่อไปคือ ดิเอ็มไพร์ สไตรเบ็ค เขาติดต่อมากับบริษัท อินฟอร์เมชัน อินเตอร์เนชันเนล อินคอร์पोเรต หรือที่เรียกสั้น ๆ ว่า บริษัท สามไอ ซึ่งตั้งอยู่ที่คัลเวอร์ซิตีร์รูเคลิฟอร์เนียเพื่อมาให้ออกแบบฉากยานเอ็กซ์-วิงก์ 5 ลำบินเป็นขบวน แต่เพราะตกลงกันไม่ได้ในเรื่องงบประมาณ ลูคัสเลยหันกลับมาใช้เทคนิคเก่าคือ ใช้หุ่นโมเดลที่สร้างด้วยมือแทน แต่อย่างไรก็ตาม ด้วยเพราะว่าสร้างภาพด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งให้ความเหมือนจริงทุกประการนั้นเป็นไปได้ ลูคัสก็เลยก่อตั้งแผนกคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ของตัวเองขึ้นมา โดยให้เป็นส่วนหนึ่งของบริษัททำสเปเชียลเอฟเฟกต์ของเขาที่ชื่อว่า ลูคัสฟิล์ม

² ประทีป นิลานันท์, “นิมิตต์ สมปรีชิต,” กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชัยเชิด, พ.ศ.2541, หน้า43-47.

แคตมันกับเพื่อนร่วมงานอีก 5 คนจากสถาบันเทคโนโลยี นิวยอร์ก(NYIT) ตัดสินใจมาร่วมงานกับลูคัส ในยุคนั้นหากพูดถึงผู้เชี่ยวชาญทางด้านคอมพิวเตอร์กราฟิกแล้วละก็ผู้คนจะหันไปมองแค่สองแห่งเท่านั้น คือที่ลูคัสฟิล์ม กับแผนกคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ที่ตั้งขึ้นมาใหม่ที่มหาลัยคอร์เนลเท่านั้น

ในอีกกว่า 15 ปีหลังจากนั้น ลูคัสฟิล์มได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงตุ๊กตาทองมากกว่า 20 รางวัล แล้วก็สามารถคว้ารางวัลมาครองได้ถึง 12 ตัว กับรางวัลทางด้านเทคนิค 5 ตัว และรางวัลเอมมีอีก 2 ตัว

ดังนั้นในปี 1979 ยอร์จ ลูคัสตกลงตั้งใจก่อตั้งแผนกคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ขึ้นมาในลูคัสฟิล์ม เพื่อให้รับงานการสร้างภาพเอฟเฟกต์ให้กับหนังโรงใหญ่โดยเฉพาะ และแคตมันเข้ามานั่งเก้าอี้รองประธานเป็นเวลานานถึง 6 ปีเต็ม ความสำเร็จของลูคัสฟิล์มทำให้หลายคนบอกว่านี่คือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่อีกครั้ง ในประวัติศาสตร์ของวงการคอมพิวเตอร์กราฟิกส์

นอกจากนั้นยังมีบริษัท ซิสเต็ม ซิมูเลชั่น ในลอนดอนที่เข้ามาทำคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ในหนังอีกด้วย ซิสเต็มรับหน้าที่ทำฉากยานร่อนลงสู่พื้นดินในหนัง เอเลี่ยน

ในปี 1976 อแลน ชัตคลิฟฟ์ต้องเขียนโปรแกรมขึ้นมาในการสร้างภาพภูเขา ให้มีรายละเอียดเหมือนจริงมากที่สุด ตรงนี้เองที่ทำให้คนในวงการคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ ถือว่าเป็นความพยายามเบื้องต้นที่จะใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างภาพ หรือซีจีไอ(CGI) ในหนัง ในขณะเดียวกันบริษัททริปเปิ้ลไอ ก็ทุ่มเทอย่างเต็มกำลังความสามารถในการทำฉากที่เรียกว่า โลกอนาคต ในหนังที่ชื่อว่า เวสต์เวิลด์ ในปี 1976 ทริปเปิ้ลไอ สร้างภาพหุ่นยนต์ชาโมโรในหนัง โดยสแกนภาพถ่ายของชาโมโร ให้เป็นระบบดิจิทัลแล้วนำไปใส่ไว้ในหนัง

คอมพิวเตอร์กราฟิกส์เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในทศวรรษที่ 1970 โดยมี ไอบีเอ็ม เป็นผู้นำตลาด ในปี 1980 มูลค่าทั้งหมดของตลาดคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ ทั้งตัวระบบฮาร์ดแวร์และการบริการพุ่งทะลุหลักหนึ่งพันล้านดอลลาร์

เอสไอจิกกราฟ (SIGGRAPH-Special Interest Group on Computer Graphics) ซึ่งเป็นการรวมตัวกันของผู้ที่สนใจทางด้านคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ตั้งแต่ปี 1973 เริ่มมีบทบาทอย่างเด่นชัดในช่วงต้นทศวรรษที่ 1980 ในการประชุม เอสไอจิกกราฟ ในปี 1980 ผู้เข้าประชุมต้องตื่นตะลึงกับหนังเรื่อง วอล ลิเบร (Vol Libre) หนังที่เป็นภาพของเครื่องบิน บินด้วยความเร็วสูง ลัดเลาะไปตามภูเขา เรื่องนี้สร้างโดยลอเรน คาร์เพนเตอร์ซึ่งเป็นโปรแกรมเมอร์ของบริษัทโบอิง คัมพานี ในซีแอตเติลรัฐวอชิงตัน คาร์เพนเตอร์ทำงานในฝ่ายบริการด้านคอมพิวเตอร์ของบริษัทโบอิง ตั้งแต่ปี 1966 แล้วก็เริ่มศึกษางานคอมพิวเตอร์กราฟิกส์จากเอกสารต่าง ๆ ในห้องสมุดมหาลัยในช่วงปี 1972 จนกระทั่งในช่วงปลายทศวรรษที่ 1970 คาร์เพนเตอร์ก็สามารถสร้างโมเดลเครื่องบิน 3 มิติได้ คาร์เพนเตอร์ซึ่งชื่นชอบหนังสตาร์วอร์ แล้วก็ฝันที่จะใช้คอมพิวเตอร์สร้างภาพโลกของมนุษย์ต่างดาว ก็เลยคิดสร้างภาพของภูเขา ซึ่งอยู่ในหนัง วอล ลิเบร แล้วความฝันที่จะได้ทำงานที่ ลูคัสฟิล์ม ของคาร์เพนเตอร์ก็เป็นความจริง เมื่อมีคนจากลูคัสฟิล์มได้ดูหนังของเขาที่เอสไอจิกกราฟ และทุกวันนี้คาร์เพนเตอร์ก็ยังทำงานอยู่ที่บริษัท พิกซาร์ ซึ่งเป็นผู้สร้างหนังเรื่องทอยสตอรี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของบริษัทฯ เพื่อใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปี 1980 ดิสนีย์ตกลงให้สตีเวน ลิสเบอร์เกอร์ซึ่งเป็นนักสร้างหนังการ์ตูนตามวิธีดั้งเดิม กับดอนัลด์ คุชเนอร์อดีตทนายที่ผันตัวเองมาเป็นคนจัดจำหน่ายหนัง สร้างหนังแฟนตาซีเรื่องตรอน ซึ่งเป็นเรื่องของมนุษย์ที่เข้าไปในวงจรคอมพิวเตอร์ หนังเรื่องนี้มีฉากโชว์ที่สร้างด้วยเทคนิคคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ระดับคุณภาพความยาวเกือบ 30 นาที ซึ่งในยุคนั้นถือว่าเป็นงานระดับช่าง แต่ โชคร้ายที่เนื้อหนังโดยรวมไม่ดีสักเท่าไร ก็เลยทำให้หนังไม่ประสบความสำเร็จทางด้านรายได้ และ ดิสนีย์ต้องเสียเงินไปประมาณ 20 ล้านดอลลาร์กับหนังเรื่องนี้ ฮอลลีวูดก็เลยมองคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ไม่ใคร่จะดีนักในยุคนั้น บริษัททริปเปิ้ลไอ ถึงกับยุบแผนกคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ทิ้ง อย่างไรก็ตามในปี 1981 ก็มีการก่อตั้งบริษัทใหม่ที่ชื่อว่า ดิจิตอล โปรดักชั่น ซึ่งก็มีส่วนในการสร้างหนังเรื่อง ดิลาสต์ สตาร์ไฟเตอร์ ในเวลาต่อมา ดิจิตอล โปรดักชั่น ต้องลงทุนสร้าง ซูเปอร์คอมพิวเตอร์ เคล เอ็ก-เอ็มพี (CLAY X-MP) เพื่อใช้สร้างคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ แม้ว่าคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ในหนังเรื่องนี้จะสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมอย่างมาก แต่หนังที่ลงทุนสร้าง 14 ล้านดอลลาร์เรื่องนี้กลับทำรายได้มาแค่ 21 ล้านดอลลาร์ แล้วก็ถูกจัดให้เป็นแค่หนังเกรดบีเรื่องหนึ่งเท่านั้นเอง ฮอลลีวูดยังคงมองคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ไม่ขึ้นอยู่เช่นเดิม

เดือนสิงหาคม 1981 บริษัทไอบีเอ็ม ได้แนะนำให้โลกรู้จักกับ ไอบีเอ็ม พีซี คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลเครื่องแรก ไอบีเอ็ม พีซี เครื่องนี้แม้ไม่ใช่คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลที่ล้ำหน้ากว่าใครในด้านเทคโนโลยี แต่ก็เป็นตัวกระตุ้นธุรกิจพีซี ให้ลุกขึ้นมาเดินหน้าอย่างเอาจริงเอาจัง ไอบีเอ็ม พีซี ใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ อินเทล-ไบท์ 8088 ซึ่งทำให้เครื่องนี้มีความทรงจำมากกว่าระบบ พีซี อื่นๆถึง 10 เท่า และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา พีซี ก็เลยกลายเป็นเครื่องมือชิ้นสำคัญ ที่ทุกวงการต้องการใช้เป็นอย่างมาก

ความก้าวหน้าครั้งสำคัญของวงการคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ในช่วงทศวรรษที่ 1980 ก็คือการที่ จิม คลาร์กก่อตั้งบริษัท ซิลิคอน กราฟิกส์ ในปี 1982 บริษัทนี้เน้นไปที่การสร้างคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ที่มีคุณภาพสูงที่สุดเท่าที่จะหาได้ในขณะนั้น และในปี 1983 ซิลิคอน ก็ได้แนะนำให้โลกรู้จักกับระบบ ไอริส 1000 เป็นครั้งแรก

ปี 1982 ลูคัสฟิล์ม บริษัทสร้างภาพยนตร์จับมือกับ อาตารี (Atari) บริษัทผู้ผลิตวิดีโอเกม โดยวางแผนที่จะสร้างวิดีโอเกมใหม่ๆจากหนังดังเรื่อง อินเดียน่าโจน นอกจากนั้นบริษัทนี้ยังผลิตวิดีโอเกม ที่ได้รับความนิยมอย่างมากตามออกมาอีกหลายเกม ปัจจุบันลูคัสอาร์ต ซึ่งเป็นบริษัทที่แตกแขนงมาจากลูคัสฟิล์ม บริษัทแม่รับทำหน้าที่ผลิตวิดีโอเกม โดยเน้นในการใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกส์ระบบ 3 มิติ

ส่วนด้านการทำสเปเชียลเอฟเฟ็คของลูคัสฟิล์ม นั้นตกไปอยู่ในมือของ ไอเอลเอ็ม(ILM) ซึ่งเป็นบริษัทลูกของลูคัสฟิล์มอีกเช่นกัน ในยุคแรกๆนั้นไอเอลเอ็มไม่ได้ใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกส์ทำเอฟเฟ็คสักเท่าไร เพราะฮอลลีวูดในยุคนั้นยังรู้สึกว่าจะงานด้านนี้ยังไม่มีความน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม ไอเอลเอ็ม ก็พัฒนาเทคโนโลยีของตัวเองให้ดีขึ้นเรื่อยๆ แล้วก็นำมาทดลองทำเอฟเฟ็คภาพโฮโลแกรม ดาวเทียมดาวมรณะในหนัง รีเทิร์น ออฟ ดิ เจได ที่ออกฉายในปี 1983 ซึ่งไอเอลเอ็มก็ทำออกมาได้อย่างยอดเยี่ยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไอเอลเอ็ม นำเอาคอมพิวเตอร์กราฟิกส์มาใช้อีกในหนัง สตาร์แทรค จากที่ว่าเป็นฉากที่ตัวละครเข้าไปในกล่องรูปโลงศพ ที่ดูเหมือนก้อนหินที่ไร้ชีวิตตั้งอยู่ แต่แล้วเมื่อแสงจากเครื่องที่เรียกว่า เจเนซิส (Genesis) ส่องเข้าไปยังกล่องนี้ สิ่งที่อยู่เหมือนก้อนหินกลับกลายเป็นสีเขียวแล้วก็ดูมีชีวิตชีวาขึ้นมา ตอนแรกนั้นไอเอลเอ็มใช้เทคนิคการทำเอฟเฟ็คแบบเก่าในการทำฉากนี้ แต่ผลที่ออกมาไม่เป็นที่น่าพอใจก็เลยหันมาลองฟังเทคนิคทางคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ดูบ้าง และผลลัพธ์ที่ออกมาก็คือฉากเอฟเฟ็คยาว 1 นาทีเต็ม ที่ไม่ใช่แต่ก้อนหินเท่านั้นที่ดูมีชีวิต แต่เป็นดาวทั้งดวงที่มีชีวิต ฉากนี้สร้างความสำเร็จอย่างมากให้กับการใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกส์ทำเอฟเฟ็คให้กับหนังฮอลลีวูด และคนที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จนี้ก็คือ คาร์เพนเตอร์กับโปรแกรมที่เขาเขียนที่ชื่อรีเยส (REYES- Render Everyting You Ever Saw) และในปี 1985 ลูคัสฟิล์มก็ใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกส์มาใช้ในหนัง ยังเซอร์ลอคโฮมส์ ในฉากที่กระจกสีในโบสถ์มีชีวิต และมาสร้างความหวาดผวากับบาทหลวงในนั้น ส่วนในปี 1987 ลูคัสฟิล์มก็นำเอาเทคนิคใหม่ที่เรียกว่า มอร์ฟิง(Morphing) ที่คิดขึ้นโดยทอมบริกแฮมมาใช้ในหนังเรื่อง วิลโลว์ ตึกแม่มดมหัศจรรย์ ทำให้แม่มดสามารถแปลงร่างเป็นสัตว์นานาชนิดได้

ในปี 1986 ดิสเนย์ก็นำเอาคอมพิวเตอร์กราฟิกส์มาใช้ในหนังการ์ตูนเรื่อง นักสืบหนูผู้ยิ่งใหญ่ เป็นครั้งแรกดิสเนย์ก็นำเอาคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ประสานเข้ากับหนังการ์ตูนที่วาดด้วยมือตามเทคนิคดั้งเดิม ในหนังเรื่องนี้ดิสเนย์ดิสเนย์ใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกส์สร้างภาพที่เกี่ยวกับเครื่องจักร เครื่องกลเช่นเฟืองเกียร์และลานนาฬิกา ดิสเนย์ตั้งแผนก ซีจีไอ(CGI-Computer Generated Imagery) ขึ้นเพื่อช่วยทำหนังการ์ตูนอย่าง โอลิเวอร์ แอนด์ คัมพานี, ดิ ลิตเติล เมอเมด, โจมงาม กับ เจ้าชายอสูร และอลาติน และอาศัยฉากที่ประสบความสำเร็จอย่างมากจาก อลาติน กับ โจมงามกับเจ้าชายอสูร ดิสเนย์ก็เลยเพิ่มทีมงานสร้างการ์ตูนในแผนกซีจีไอ จากเดิม 2 คนมาเป็นกว่า 14 คน

ในปีเดียวกันยอร์ช ลูคัสเริ่มรู้สึกว่บริษัทลูคัสฟิล์มใหญ่เกินไปซะแล้ว และตัวเขาเองก็อยากทำในสิ่งที่เขาอยากทำ นั่นก็คือการสร้างภาพยนตร์ แผนกคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ก็เลยแยกตัวออกมาเป็นอีกบริษัทต่างหาก และในที่สุดก็กลายมาเป็นบริษัทพิกซาร์ ในปี 1986

พิกซาร์ แอนนิเมชัน กรุป สร้างประวัติศาสตร์ครั้งยิ่งใหญ่ในวันที่ 29 มีนาคม 1989 โดยคว้ารางวัลตุ๊กตาทองสาขาภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง ทิน ทอย (Tin Toy) หนังเรื่องนี้สร้างด้วยระบบคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ระบบ 3 มิติสมบูรณ์แบบกำกับโดยจอห์น แลสซีเตอร์

ในปี 1989 หนัง ดิ อบิสส์ (The Abyss) ก็ประกาศให้เห็นว่า ซีจีไอ นั้นมีบทบาทสำคัญอย่างมากในวงการหนัง ผู้กำกับเจมส์ คาเมรอนต้องการให้เห็นน้ำที่รวมตัวกันเหมือนงูตัวใหญ่ โผล่ขึ้นมาจากบ่อน้ำในแท่นขุดเจาะน้ำมันใต้ทะเลเพื่อมาติดต่อกับมนุษย์ คาเมรอนคิดว่า สเปนเซิลเอฟเฟ็คแบบเดิมนั้นทำฉากนี้ไม่ได้เด็ดขาด เขาก็เลยหันมาให้ พิกซาร์ กับ ไอเอลเอ็ม มาประมูลราคาเพื่อทำฉากเอฟเฟ็คนี้ให้ สุดท้าย ไอเอลเอ็ม ก็ได้ทำโดยใช้ซอฟต์แวร์ของ พิกซาร์ ความสำเร็จจากหนังเรื่องนี้ทำให้ผู้กำกับคาเมรอนตัดสินใจใช้ ซีจีไอ สร้างตัวละครสำคัญในหนังเรื่องต่อไปของเขาคือ คนเหล็ก 2499 ภาค 2

ความเกรียงไกรของคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ในหนังมาพร้อมกับการเริ่มต้นทศวรรษที่ 1990 ดิสนีย์กับพิกซาร์ ประกาศในปี 1991 ว่าจะสร้างหนังการ์ตูนเรื่องยาว ด้วยคอมพิวเตอร์เรื่องแรกของโลกนั่นก็คือ ทอยสตอรี และในปีเดียวกันนั้น คนเหล็ก ภาค 2 กับโจนฆามกับเจ้าชายอสูร ก็ถูกนำออกฉาย หนังทั้งสองเรื่องนอกจากประสบความสำเร็จทางด้านรายได้เหมือนกันแล้ว ระบบซีจีไอที่ถูกนำมาใช้ในหนังยังถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากเช่นกัน

ในปี 1993 ไอบีเอ็ม, ผู้กำกับเจมส์ คาเมรอน, สแตน วินสตันซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำสเปเชียลเอฟเฟคและสกอตต์ รอสส์จากไอเอลเอ็มจับมือกันก่อตั้งบริษัททำวิชวลเฟคเพ็กต์และดิจิตอลโปรดักชั่นที่ชื่อว่า ดิจิตอล โดเมน (Digital Domain) ซึ่งตั้งอยู่ที่ลอสแอนเจลิส ส่วนไอเอลเอ็มที่กำลังมีคู่แข่งขึ้นมาในวงการก็ประกาศในเดือนเมษายนปีเดียวกันว่าจะจับมือกับ ซิลิคอนกราฟิกส์ ในโครงการที่เรียกว่า เจได (JEDI-Joint Enviroment for Digital Imaging) ในการจับมือกันครั้งนี้ ไอเอลเอ็ม สามารถใช้อุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ใหม่ล่าสุดของซิลิคอน ขณะที่ซิลิคอนก็ได้ ไอเอลเอ็ม มาช่วยทดสอบอุปกรณ์ต่างๆของบริษัท

โดโนเสาร์ในหนัง จูราสสิค พาร์ค ของผู้กำกับสตีเวน สปีลเบิร์กที่สร้างภาพจากคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ ปลุกให้คนในฮอลลีวูดมองเห็นว่าคอมพิวเตอร์สามารถทำได้ทุกอย่างตามที่คุณสร้างภาพยนตร์ต้องการ และความเชื่อนี้ก็ยิ่งถูกตอกย้ำให้หนักแน่นขึ้นอีก จากความสำเร็จของหนังเรื่อง ฟอร์เรสต์ กัมพ์ ในปี 1994 ไอเอลเอ็มนำเอาระบบดิจิตอล มาทำให้พระเอก ทอม แฮงก์ส สามารถสัมผัสมือกับอดีตประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี ทำให้ขาของดาราในหนังขาดทั้งสองข้าง ผลงานการทำเอฟเฟคระบบดิจิตอลอีกเรื่องจากฝีมือของไอเอลเอ็ม ก็คือเรื่อง ดิ แมสค์ หน้ากากเวทดา โดยใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกส์ระบบ 3 มิติมาใช้ประกอบในฉากที่มีคนแสดงจริง ๆ

ความสำเร็จของคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ ที่ทุกวันนี้ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณภาพและให้ความรู้สึกสมจริงสมจังนั้น ไม่ได้หยุดนิ่งก็เกิดขึ้นแต่ใช้เวลาในการพัฒนามานานกว่า 30 ปี และแม้กระทั่งทุกวันนี้ ก็ยังมีการคิดค้นเทคนิคใหม่ๆไม่ขาดสาย

และน่าดีใจสำหรับผู้คนในวงการนี้ ก็คือแม้จะมีหลายบริษัทเกิดขึ้น แล้วก็ล้มหายตายจากไป แต่คนส่วนใหญ่ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้บุกเบิกงานคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ ส่วนใหญ่ยังมีชีวิตและชื่นชมในความก้าวหน้าของสิ่งที่พวกเขาเริ่มต้นทุ่มเทแค้นทางเอาไว้นั่นเอง”

4. การสร้างคอมพิวเตอร์ แอนิเมชัน 3 มิติ

การใช้เทคนิคตกแต่งแบบแอนิเมชัน 2 มิติ คือการดึงภาพมารีทัชที่ละเฟรมนั้น บางครั้งก็ไม่เหมาะสมกับบางงาน เช่นงานที่ต้องการความละเอียด ความชัดเจน งานที่มีการหมุนวัตถุไปรอบ ๆ ด้าน หรืองานที่เจาะจงจะต้องอาศัยคอมพิวเตอร์ในการสร้างภาพยนตร์ในระบบ 3 มิติ ซึ่งมักจะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ไม่เกิดขึ้นจริงได้ หรือภาพยนตร์แสดงรูปการออกแบบทั้งภายนอกและภายใน

ในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบการใช้งานกับเครื่องประเภทนี้ได้แก่ เครื่องเวิร์กสเตชัน ของซิลิคอนกราฟิกส์ จำนวน 2 เครื่อง เป็นโมเดล 25 จี เครื่องหนึ่ง และ 35 จี อีกเครื่องหนึ่ง การทำงานของทั้งสอง อาศัย ซอร์ฟแวร์ที่มีชื่อว่า เอกซ์โพร และแสดงผ่านจอทอมสันดิจิตอล อิมเมจ ทั้งสองเครื่องจะเชื่อมโยง ผ่านการ์ดเน็ตเวิร์ค อิเทอเน็ต และจะเชื่อมโยงกับอุปกรณ์อื่นๆในระบบด้วย อิเทอเน็ตเช่นกัน แต่ในปัจจุบันซอร์ฟแวร์ชั้นนำได้ผลิตออกมารองรับความสามารถของเครื่องได้หลายระดับมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีความสามารถทางกราฟิกส์อย่างสูง อย่าง ซิลิคอน กราฟิกส์ และเครื่องระดับ วินโดวส์เอ็นที เวิร์กสเตชัน ที่มีคอนฟิกเกอร์ชั้นเหมาะสม และสามารถทำงานบนซีพียูได้หลายตัว ไม่ว่าจะเป็นเพนเทียมโปร, อัลฟา หรือมิพ โดยเฉพาะเครื่องที่ใช้ชิปเพนเทียม ต้องมีความเร็วของสัญญาณนาฬิกาสูง และควรมีแรมอย่างน้อย 64 เมกกะไบต์ ซึ่งการทำงานของแต่ละ ซอร์ฟแวร์ก็จะคล้ายๆกัน เมื่อปฏิบัติงานขั้นแรก จะสร้างวัตถุที่ต้องใช้ในโครงเรื่อง ซึ่งก็ทำได้ไม่ยาก เพราะมีไลบรารีของวัตถุพื้นฐานเก็บเอาไว้มากมาย และวัตถุที่สร้างขึ้นใหม่ ก็สามารถเก็บไว้ในไลบรารีต่อไปได้อีก เมื่อสร้างวัตถุได้เป็นที่พอใจแล้ว ก็จะนำไปลง แบนคกราวด์ และ กำหนดการเคลื่อนไหว เพื่อสอดคล้องกับวัตถุอื่นๆในระบบ ซึ่งหากพิจารณาโดยละเอียดแล้ว ก็ไม่ต่างจากการทำภาพยนตร์จริงๆ เพราะต้องมีการกำหนดสตอรี่บอร์ด การให้แสงเงา แก้ววัตถุ และการกำกับทางเดินหรือการเคลื่อนที่ของวัตถุไปในตัวด้วย

5.โปรแกรมสำหรับการสร้างงานคอมพิวเตอร์ แอนิเมชัน 3 มิติ

โปรแกรมสำหรับการทำงานแอนิเมชัน 3 มิติ ที่ต้องการคุณภาพของงานสูง และเป็นที่ยอมรับ ในการนำมาใช้กับงานภาพยนตร์, โฆษณา, พรีเซนเตชัน ประกอบด้วยโปรแกรมเด่นๆอยู่ 3 โปรแกรมคือ

1. ซอฟท์อิมาจ (Softimage) ของ ไมโครซอฟท์
2. 3ดี สตูดิโอ แมกซ์ (3D Studio Max) ของ ออโต้เดส
3. ไลท์เวฟ (Lightwave) ของ นิวเทค

“1. ซอฟท์อิมาจ (SOFTIMAGE)

ซอฟท์อิมาจของไมโครซอฟท์ เป็นโปรแกรมที่สามารถผลิตงานแอนิเมชัน 3 มิติในระดับ ไฮเอนด์ได้ โดยตัวโปรแกรมนั้นประกอบด้วยโมดูลหลายโมดูล ได้แก่ โมเดล (สำหรับการ โมเดลลิ่ง), โมชัน (สำหรับการทำแอนิเมชัน), แอคเตอร์ (สำหรับการใส่ลักษณะเฉพาะของการทำ แอนิเมชัน) และแมตเตอร์ (สำหรับการเรนเดอร์) ซึ่งจะไม่เหมือนกับไลท์เวฟ (Light Wave 3D) ตรงที่โมดูลของซอฟท์อิมาจจะรวมอยู่ภายในสภาพการทำงานแบบเดียวกัน โดยจะแบ่งเป็นออฟชั่นให้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลือกอยู่ทางด้านบนของจอภาพ ส่วนการวางตำแหน่งของเมนูต่างๆจะแบ่งเป็น 2 พวกคือ ถ้าเป็นเมนูปกติที่ใช้กันอยู่เช่นการ การปรับเปลี่ยนมุม, การเคลื่อนย้าย และอื่นๆ ก็ถูกจัดให้อยู่ทางด้านซ้ายแทน ซึ่งการออกแบบและการจัดวางเมนูแบบนี้ ทำให้ซอฟต์แวร์อิมาจ เป็นโปรแกรมที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย และใช้เวลาศึกษาไม่นานนัก

เครื่องมือในการทำโมเดลลิ่ง ในซอฟต์แวร์อิมาจ ก็มีมากมายครบถ้วนมาก สามารถจะทำได้ตั้งแต่ การโมเดลรูปทรงเรขาคณิตธรรมดา ไปจนถึงรูปทรงที่มีความซับซ้อนมากๆ ความสามารถเด่นอีกประการที่ได้เพิ่มเข้าไปในการโมเดลลิ่ง และการทำแอนิเมชันก็คือ ครัสเทอ (Cluster) ซึ่งจะให้เรากำหนดชื่อให้กับกลุ่มของจุด (Vertices) เช่นชุดของแขน (อาจมี 20 จุด) ชุดของปาก (อาจมี 10 จุด) มันสามารถทำแอนิเมชันแยกเป็นอย่างไรก็ได้ และสิ่งที่เด่นที่สุดในโปรแกรมก็คือ คุณสมบัติที่เรียกว่า อินเวอร์ส ไคเนมาติก (Inverse Kinematic) เช่นถ้าเราทำการเคลื่อนย้ายส่วนใดส่วนหนึ่ง ภายในโครงสร้างของวัตถุ ตัวโปรแกรมจะทำการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของวัตถุให้เอง มีผลทำให้ผิวภายนอกของวัตถุนั้นโค้งงอ หรือบิดตามไปด้วย โดยตัวโปรแกรมจะทำการคำนวณให้เหมือนจริงมากที่สุด นอกจากนั้น เรายังสามารถทำให้ผิวหรือเปลือกที่ห่อหุ้มวัตถุ มันนูนหรือโป่งขึ้นมาได้

ซอฟต์แวร์อิมาจ มีการเรนเดอร์ที่ดีเยี่ยม เนื่องมาจากการเอาเทคนิคในการเรนเดอร์ ทั้งฟองเจด (Phong Shade) และบลัมป์ เจด (Blump Shade) มารวมกับการทำให้ภาพนั้นกลมกลืน นอกจากนั้น ในการทำแทกเจอร์-แมปปิง (การเลือกพื้นผิวและแปะพื้นผิวนั้นบนวัตถุ) ก็ยังเหนือชั้นขึ้นไปอีก เนื่องจากเราสามารถใช้ได้ไนคีย์เฟรม ซึ่งจะว่าไปแล้วคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับการทำเรนเดอร์ ที่มีอยู่ในซอฟต์แวร์อิมาจ ก็ต้องลงโปรแกรมอ็อปเกรดอีกชุดหนึ่งคือ ซอฟต์แวร์อิมาจ 3ดี เอ็กซ์ตรีม (Softimage 3D Extreme) ซึ่งจะเพิ่มคุณสมบัติของการเรนเดอร์ เช่นเมทัล เรย์ ที่มาเสริมทางด้านโมเดลลิ่ง ให้สามารถหล่อปั้นวัตถุขึ้นมาได้ หรือแม้กระทั่งพาร์ติเคิลส์ (Particles) ที่สามารถจำลองสถานการณ์ต่างๆ เช่นการระเบิด หรือน้ำพุ เป็นต้น

โปรแกรมนี้ต้องเป็นเครื่องที่มีความสามารถค่อนข้างสูง เช่น ต้องใช้ชิปเพนเทียมที่มีความเร็วของสัญญาณนาฬิกาสูง ประเภทเพนเทียมโปร , ดิอีซี หรืออัลฟา พร้อมทั้งแรม 64 เมกกะไบต์ และยังต้องการตัวเร่งความเร็วภาพ 3 มิติด้วยนอกจากนี้ยังต้องใช้เมาท์แบบ 3ปุ่มด้วย

2. 3ดี สตูดิโอ แม็กซ์ (3D STUDIO MAX)

โปรแกรม 3ดี สตูดิโอ แม็กซ์ มีการเปลี่ยนเวอร์ชันจากการทำงานบนดอส ไปทำงานบนวินโดวส์ ดังนั้นมันจึงถูกพัฒนามาจากพื้นฐานของ เอ็นที โดยเฉพาะซึ่งไม่ได้เป็นค่าแปลงมาจากการทำงานบนเครื่องอื่นๆเหมือนซอฟต์แวร์ที่กล่าวมาแล้ว ด้วยเหตุนี้เองที่มันได้รับความนิยมบนเอ็นที ได้สูงสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อโต้เดส ได้นำเอา 3ดี สตูดิโอ สำหรับดอสอบอกมาด้วยอินเตอร์เฟสอันยิ่งใหญ่ พร้อมคุณสมบัติและความสามารถอื่นๆที่พัฒนามาอย่างน่าทึ่ง ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ลูกค้าของอโต้เดส ที่เคยใช้งาน 3ดี สตูดิโอ มาก่อน ก็จะยึดมั่นกับโปรแกรมอโต้เดส บนเอ็นทีต่อไป อย่างไรก็ตาม เมื่อ 3ดี สตูดิโอ แมกซ์ เปิดตัวนั้น ทางบริษัทบอกว่าทำงานบนซีพียูอินเทลเพลด์ฟอร์มเท่านั้น ซึ่งทางอโต้เดส ไม่ได้บอกด้วยว่ามันสามารถใช้กับชิปของบริษัทอื่นๆเช่นอัลฟาได้หรือไม่ แต่ระบุว่าต้องใช้กับชิปเพนเทียมที่มีสัญญาณนาฬิกาความเร็วสูง เพนเทียมโปร และแรมอย่างน้อย 32 เมกกะไบต์ แต่ถ้าจะให้ดีควรจะเป็น 64 เมกกะไบต์ โปรแกรมทำงานมัลติเทรต ซึ่งจะมีประโยชน์มากในเครื่องรุ่นใหม่ๆ ที่เป็นมัลติโปรเซสเซอร์ ขณะเดียวกันมันก็สนับสนุน เอ็นทีวีดีโอการ์ดทั่วไป รวมทั้งการ์ดที่สนับสนุนโอเพนจีแอล เช่นการ์ดแบบ กลิ้ง-ชิป (Glint-chip) ของออมนิคอม และเอลซา รวมทั้งการ์ด 3ดี ของเมทรอกซ์, อินเตอร์กราฟ และฟูจิสึ

3ดี สตูดิโอ แมกซ์ ยังประกอบไปด้วยคุณสมบัติพิเศษ เช่นเพกเกจของโปรแกรมเขียนแบบออบเจกต์โอเรียนต์ ซึ่งง่ายต่อการพัฒนา รวมทั้งคุณสมบัติทั้งหมดที่รวมอยู่ในโปรแกรมที่เป็นปลั๊กอินอยู่อย่างแท้จริง โดยหาปลั๊กอินอื่นๆมาเพิ่มได้เช่น ดิจิเมชัน 4ดี วิชั่น, โปรซิตรอน และอื่นๆอีกมากมาย นอกจากนี้ 3ดี สตูดิโอ แมกซ์ ยังมีสิ่งตีเชื่อมอีกอย่างก็คือ ยูเซอร์อินเตอร์เฟสที่เรียกว่า โมเดลอินเทอเฟส เป็นการรวมเอาฟังก์ชันและคุณสมบัติที่มีอยู่ทั้งหมดไว้ที่หน้าจอดีๆกัน ทำให้ไม่ต้องสลับไปมาระหว่างโมดูลและโมเดลลิ่ง แอนิเมชันและการเรนเดอร์เพื่อเรียกฟังก์ชันที่ต้องการง่ายกว่า ไลท์เวฟ อย่างเห็นได้ชัดเจน

โปรแกรม 3ดี สตูดิโอ แมกซ์ มีคุณสมบัติพิเศษสำหรับการนำเสียงสังเคราะห์ (Syncsound) มารวมเข้ากับภาพแอนิเมชัน ทำให้สามารถสร้างแอนิเมชันกับซาวด์แทรก ที่แต่งขึ้นเองตามใจปรารถนา และความสามารถของมันไม่หยุดอยู่แค่นั้น มันยังสามารถทำให้วัตถุเคลื่อนที่ไปกับสพลิน (Spline) ที่เรากำหนด เช่นวงกลมหรือส่วนโค้ง

สำหรับคุณสมบัติพิเศษเรื่องแอนิเมชัน อโต้เดสได้เสนอคุณสมบัติพิเศษเพิ่มเติม ที่จะเพิ่มเข้าไปคือบิพด์ (Biped) ซึ่งสามารถสร้างการเดินด้วยวิธีง่ายๆ เพียงแต่ว่าจะกำหนดว่าจะวางรองเท้าบนตำแหน่งใดบ้าง เพียงเท่านั้นซอร์ฟแวร์จะทำการคำนวณตั้งแต่ จุดศูนย์กลางของโลก ทำให้มันสมดุลโดยอัตโนมัติ แล้วสร้างภาพการเดินจริงออกมา นอกจากนี้เรายังสามารถเปลี่ยนสไตล์การเดินได้มากมาย ซึ่งตัวซอร์ฟแวร์อนุญาตให้เราสามารถเปลี่ยนตำแหน่งข้อต่อใด ๆก็ได้

3. ไลท์เวฟ (LIGHTWAVE)

เป็นโปรแกรมที่ราคาถูกที่สุด แต่ไม่ได้หมายความว่าจะมีคุณสมบัติที่โดดเด่นลดลงไป เมื่อเทียบกับตัวอื่น แต่ด้วยความซับซ้อนของตัวโปรแกรมอาจไม่เท่ากับซอร์ฟอิมาจ และ 3ดี สตูดิโอ แมกซ์ ซึ่งในเพกเกจนี้จะตัดเอาประสิทธิภาพ และความเร็วในการผลิตงานบนโทรทัศน์ออกไป มันสามารถทำงานบนเครื่อง ซีพียูได้หลายแบบ ไม่ว่าจะเป็น อมิกา, ซิลิคอน, มิบ และอินเทล โดยใช้อีกสำเนาเป็นอีกสำเนาที่ส่งมันไปใช้ที่เครื่องอื่นเพื่อทำการแก้ไขเท่านั้น ไม่อนุญาตให้แก้ไขสำเนาอื่นได้ ไม่ว่าจะแก้ไขใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยความจำอย่างน้อยที่สุด 32 เมกกะไบต์ นอกจากนั้นมันยังสามารถรันบนการ์ดวีดีโอใด ๆ ก็ได้ ข้ายังรองรับโอเพ่น จีแอล และยังมีการรวมเอาซอร์ฟแวร์ที่มีชื่อว่า พาเนลโล ลิต ซึ่งได้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพของการระบายสีมาแล้วจาก เซา ทูลส์ (Xaos Tools) เพิ่มเข้าไปสำหรับวินโดวส์เอ็นที อีกด้วย เช่นเดียวกับในเวชันอื่นๆของโปรแกรมนี้ โลท์เวฟประกอบด้วย 2 โมดูล คือ โมเดลเลอร์ และ เลย์เอาท์ ซึ่งทั้งสองโมดูลนี้สามารถรันได้พร้อมๆกัน การมี 2 โมดูลแยกเป็นอิสระออกจากกัน ทำให้ผู้ใช้ต้องเซฟสิ่งที่สร้างขึ้นในแต่ละโมดูล เมื่อเวลาที่ต้องเรียกใช้อีกครั้งนั้น จะต้องเรียกซ้ำในแต่ละส่วนใหม่อีกทำให้เสียเวลาพอสมควร จุดนี้เป็นจุดบกพร่องที่ใหญ่ที่สุดในโลท์เวฟ เพราะการทำงานในบางครั้ง ระหว่างการทำงานในอีกโมดูลหนึ่ง อาจทำให้ลิมเซฟในโมดูลนั้นก็ได้อีก ก็ถือว่าเป็นบทเรียนสำหรับงานชิ้นต่อไปก็แล้วกัน ทีนี้มาดูว่าในแต่ละโมดูล นั้นประกอบด้วยอะไรบ้าง

ในโมดูลโมเดลเลอร์ จะครอบคลุมการสร้างรูปหลายเหลี่ยม (Polygon) ไว้อย่างครบถ้วนเราสามารถสร้างได้ทั้งแบบ 2 มิติและ 3 มิติ มันทำได้ดีพอๆกับการไปอิมพอร์ตจากที่อื่นเข้ามา มันยังมีคุณสมบัติพิเศษอีกข้อหนึ่งที่เรียกว่า เมเทอฟอร์ม (Meterform) ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้สามารถจัดการกับวัตถุที่มีผิวขรุขระ ได้ด้วยการชูดลอกทำให้มันเรียบอย่างง่ายดาย ต่อจากนั้นเมื่อเราสร้างแบบจำลองเป็นโครงสร้างเรียบร้อยขึ้นมาแล้ว มันก็จะทำงานต่อในโมดูลที่เรียกว่า เลย์เอาท์ ซึ่งเป็นโมดูลที่นำแบบจำลองที่สร้างขึ้นมา แต่งองค์ประกอบต่างๆ รวมถึงทำภาพเคลื่อนไหว และเรนเดอร์

ในโมดูลเลย์เอาท์ สามารถมองวัตถุได้ด้านเดียว เช่นถ้าหน้าจอกำลังเป็นภาพด้านหน้าอยู่ ถ้าต้องการไปมองมุมอื่น เช่นด้านบนของวัตถุ ที่ต้องทำการสลับหน้าจอเดิมออกไป ดังนั้นจึงไม่สามารถมองวัตถุได้พร้อมๆกัน ทั้งด้านหน้า ด้านข้าง ด้านบน และมุมมองจากกล้องที่แสดงเมื่อทำการเรนเดอร์เสร็จแล้ว แต่วัตถุถูกโหลดมาจากแฟ้มข้อมูล สามารถที่จะนำมาแยกส่วนทำภาพเคลื่อนไหว หรือนำมาเชื่อมโยงทำภาพเคลื่อนไหวไปพร้อมๆกัน ก็ได้ด้วยการใส่คุณสมบัติการเคลื่อนที่และคีย์เฟรม ในการสร้างการเคลื่อนที่ซึ่งเป็นวิธีการทำงานที่เหมือนกันกับใน ซอร์ฟอิมาจ และใน 3ดี สตูดิโอ แมกซ์

ขณะนี้โลท์เวฟ 3ดี เป็นโปรแกรมเดี่ยวเท่านั้นที่รวมเอาความสามารถของเรย์เทรซิง ไปพร้อมๆกับการเรนเดอร์ภาพ ซึ่งการทำภาพเรย์เทรซิงบนเครื่องหลายๆแบบนี้ อาจทำให้เกิดปัญหาจากประสิทธิภาพของเครื่องได้ ก็จะมีวิธีช่วยแก้ปัญหาคือ โลท์เวฟได้ให้โอกาส ผู้ที่ใช้สามารถเลือกได้ว่าจะใช้หรือไม่ใช้คุณสมบัตินี้ ถ้าไม่ใช้จะทำให้ความเร็วในการทำงานเพิ่มขึ้นอีก นอกจากนั้นมันมีคุณสมบัติพิเศษอีกอย่างที่จะไม่พบในซอร์ฟอิมาจ หรือ 3ดี สตูดิโอ แมกซ์ คือการให้ความสว่างของภาพที่มองเห็น โดยการปรับขยายเลนส์ที่ใช้ ถ้าโลท์เวฟ 3ดีมีการรวมโมดูล โมเดลเลอร์กับเลย์เอาท์เข้าด้วยกันแล้ว ก็จะไม่เกิดปัญหามาก แต่การสลับโมดูลเลย์เอาท์ และ โมเดลเลอร์ ในแต่ละครั้งนั้น เป็นการยากที่จะจัดให้รูปทรง ที่มีความถูกต้องแม่นยำเหมือนกับทุกครั้ง อย่างไรก็ตาม โลท์เวฟ 3ดี ก็เป็นโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพสูง แม้ว่าจะมีข้อจำกัดบางประการ เช่น ต้องการแรมเริ่มต้นที่ 32 เมกกะไบต์ แต่สำหรับผู้ที่ทำงานอย่างจริงจัง ควรจะใช้ซีพียูตัวเดียวหรือ 2 ตัว และแรม 64 แทน เพื่อที่จะได้ใช้ความสามารถของการทำเรนเดอร์ภาพที่มีความละเอียดสูงๆ และใช้สเปเชียล เอฟเฟค ที่มีมาให้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อดูโดยรวมแล้ว โล้ทเวฟ ก็ยังคงมีราคาที่สูง เพราะถึงแม้ว่าจะมีฟังชันต่างๆมากมาย แต่เมื่อเทียบกับ ซอร์ฟิมาย กับ 3ดี สตูดิโอ แมกซ์ก็ยังคงถูกกว่ามากเมื่อเทียบกับอัตราส่วนตามราคา ถึงแม้ว่าฟังชันที่เกี่ยวกับการทำแอนิเมชันก็ยังมีไม่ครบทั้งหมด เมื่อเทียบกับอีก 2 โปรแกรม แต่ก็ต้องยอมรับว่า โล้ทเวฟ 3ดี ได้นำเอาความสามารถของวินโดวส์ เอ็นที ที่ซ่อนอยู่ออกมาใช้ได้เป็นอย่างดี”³

เอกสารอ้างอิง ประกอบเนื้อหา: "วินโดวส์ แมกซ์" กรุงเทพฯ: วีอาร์ พับลิชชิง, พ.ศ.2541, หน้า152-159. อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ขั้นตอนการเตรียมการผลิต

ขั้นตอนการเขียนบท

เนื่องจากประเด็นในการศึกษาการสร้างแอนิเมชัน โดยเทคนิค คอมพิวเตอร์ 3 มิติ แอนิเมชัน และด้วยคุณลักษณะ ของแอนิเมชันแล้วเรื่องราวควรจะเรียบๆ สามารถเข้าใจได้ง่าย เนื่องจากมีความยาวในการเล่าเรื่องไม่มากนัก เพราะฉะนั้นต้องดูแล้วเข้าใจ สนุก และเนื้อหาของเรื่องสามารถสนับสนุนกับเทคนิคที่นำเสนอได้เป็นอย่างดี

ก่อนที่จะเริ่มเขียนบท ได้วางวัตถุประสงค์และวิเคราะห์งานไว้ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

1. นักศึกษา และคนทำงาน อายุ 20-25 ปี
2. สนใจความก้าวหน้าของเทคโนโลยี
3. ชอบดูงานด้านภาพยนตร์และโฆษณา

วัตถุประสงค์

นำเทคโนโลยีเข้ามาสร้างสรรค์ภาพยนตร์ เพื่อเพิ่มอรรถรสในการชมมากยิ่งขึ้น

เรื่อง

เป็นเรื่องราวง่ายๆ ที่สามารถเข้าใจได้ไม่ยาก จึงได้หยิบเอาเรื่องราวของเด็กซ์เซา กับนาฬิกาปลุกด้วยความขัดแย้ง ที่สามารถนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้นได้ และสามารถเข้าใจได้ง่ายด้วย

แบบของภาพยนตร์

เป็นลักษณะของภาพยนตร์บันเทิง เรื่องสั้น ความยาวประมาณ 3-5 นาที สำหรับฉายตามโรงภาพยนตร์ ก่อนฉายภาพยนตร์เรื่องยาว

บท “หนูเซากับเจ้ากุกกุ”

ความขัดแย้ง หนูเซาที่พยายามจะหลับกับ กับเจ้ากุกกุที่พยายามจะปลุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องย่อ

เป็นเรื่องราวของการฝันซ้อนฝัน ซ้อนฝันของหนูเขา ที่ฝันว่าตัวเองพยายามจะปิดนาฬิกาปลุกที่กำลังอยู่ทุกวิถีทาง แต่ก็ไม่สำเร็จสักที

รูปแบบการเล่าเรื่อง

ได้รับแนวความคิดการเล่าเรื่องมาจากทฤษฎีการไหลของเวลา ของไอสไตน์ ที่กล่าวไว้ว่า สมมุติให้เหตุการณ์หนึ่งอยู่บนวงกลม เมื่อบนวงกลมหมุนไป (คือเวลาผ่านไป) จุดๆนั้นบนวงกลม สามารถกลับมาที่ตำแหน่งเดิมได้อีก กล่าวคือเหตุการณ์ๆนั้นบนวงกลม สามารถวนกลับมาที่ตำแหน่งเดิมได้อีก เกิดขึ้นได้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าอย่างไม่มีที่สิ้นสุด นี่คือที่มาของรูปแบบการเล่าเรื่อง ของ “หนูเขากับเจ้ากุกกุก” อย่างในเรื่องนี้จะเปิดเรื่องด้วยโลกแห่งความฝัน แล้วปิดด้วยโลกแห่งความเป็นจริง แต่ในโลกแห่งความเป็นจริงสามารถกลับสู่โลกแห่งความฝันได้อีกเช่นเดิม ก็คือเหตุการณ์ยังดำเนินอยู่บนเส้นวงกลม

บทแอนิเมชัน เรื่อง “ปลุก” (เสนอครั้งแรก)

ภายใน / บนหัวเตียง / ตอนเช้า

เสียงนาฬิกา ดังเหมือนดั่งเป็นเสียงของระเบิดเวลา

“ติ๊ก...ต็อก...ติ๊ก...ต็อก.....”

fed in

นาฬิกาปลุกเรือนหนึ่งตั้งอยู่บนหัวเตียง ขณะนั้นเป็นเวลา 6.59 น. แต่ดูเหมือนว่าเจ้านาฬิกาตัวนั้นจะเริ่มมีอาการสั่น ก่อนที่จะถึงเวลาปลุกที่ตั้งไว้ คือเวลา 7.00 น. ขาของมันค่อย ๆ ชยับ กระเดือบนี้ออกทางด้านข้างของหัวเตียง เหมือนมันจะรู้ว่า เดี่ยวจะมีอะไรเกิดขึ้น

“กริ่งงงงงงงงงงงงงงงงงง.....”

เสียงนาฬิกาปลุกดังลั่น สักพักก็มีมือของคนซึ่งเขานอนอยู่บนเตียง เหยียงลงมาอย่างแรงแต่ไม่โดน เพราะเจ้านาฬิกาเปลี่ยนตำแหน่งขึ้น และแล้วเจ้ามืออันนั้นก็สามารถควานหาจนเจอ แล้วก็กำปั้นทุบลงบนปุ่มหยุด บนนาฬิกาอย่างแรง แต่ยังไม่ทันกดลงไปสนิท เจ้านาฬิกา ก็หงายหลังไปเสียก่อน มันค่อย ๆ ลุกขึ้นมาด้วยความเจ็บปวด เนื่องจากแรงของกำปั้น เมื่อมันสามารถลุกขึ้นมาได้แล้ว ปรากฏว่าปุ่มหยุดมันจะติดตัวขึ้นมาอีก เนื่องจากเมื่อกี้มันยังถูกกดลงไปยังไม่สนิท เจ้านาฬิกา มันพยายามที่จะไม่ให้เจ้าปุ่มอันนั้นติดตัวขึ้นมาอีกครั้ง ไม่งั้นมันจะต้องเจ็บตัวอีกแน่ มันพยายามที่จะใช้กระดิ่งที่อยู่บนหัวมันทั้งสองอัน เข้มมากดปุ่มตรงนั้นไว้แต่ก็ไม่ได้ มันเดินไปตรงผนัง เอาหัวชนแล้วชนอีก เพื่อหวังจะให้ผนังช่วยกดปุ่มนั้นลงไป แต่ก็มิหลุกกระดิ่งทั้งสองอันกันอยู่ ในที่สุดก็ไม่ได้ผล และแล้ว

“ติ๊ก.....กริ่งงงงงงงงงงงงงงงงงง.....”

ปุ่มนั้นก็ติดตัวขึ้นมาอีกครั้ง แล้วส่งเสียงร้องดังลั่น มันตั้งอยู่สักพัก ก็มีไม้เขสซอล ถูกเหยียงตรงกลางกบาลของเจ้านาฬิกาพอดีพอดี ปุ่มนั้นถูกกดแบบสนิท เจ้านาฬิกาเซอแล ล้มลงตรงขอบเตียง มันนิ่งไปพักนึง มันค่อย ๆ เชิดหัวขึ้นมา แล้วมองลงไปข้างล่าง มันค่อย ๆ ลุกขึ้นมา ปรากฏว่าทั้งเข็มสั้นและเข็มยาว ต่างวิ่งลงมายู่ข้างล่าง มันสะบัดกลับขึ้นไป แต่มันวิ่งกลับลงมาอีก มันสะบัดอยู่หลายรอบถึงจะเข้าที่เข้าทาง เมื่อทุกอย่างเข้าที่เข้าทางดีแล้วมันก็นิ่งไป นิ่งไปพักนึง แล้วมันก็สะดุ้งเหมือนคิดอะไรบางอย่างออก มันเดินไปตรงขอบเตียง แล้วชะเง้อมองลงไปข้างล่างอีกครั้งนึง มันเดินถอยหลังกลับมา สูดลมหายใจเข้าเต็มปอด แล้วกระโดดลงไปอย่างแรง

“โป๊ะ.....จ๊ากกกกกกกกก.....”

เสียงร้องของคนซึ่งเขาดังลั่น เจ้านาฬิกากระโดดกลับขึ้นมา ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ และแล้วเจ้านาฬิกา ก็สามารถที่จะค้นพบวิธีปลุกแบบใหม่ ที่มันไม่ต้องเจ็บตัว แถมยังได้แก้เผ็ดคืนอีกด้วย

-จบ-

บทแอนิเมชัน “หนูเซากับเจ้าก๊กกุก”

ฉาก 1 จักรวาล/ โลกในฝัน

หมู่ดาวเคราะห์น้อยใหญ่ โคจรไปมา ดาวแต่ละดวงมีสีสันแปลกตา แตกต่างจากความเป็นจริง บนดาวเล็ก ๆ ดวงหนึ่งมีบ้านอยู่หนึ่งหลัง ซึ่งเป็นบ้านของหนูเซานั่นเอง

ฉาก 2 ห้องนอนหนูเซา/ ตอนเช้า

ภายในห้องนอนของหนูเซามีลูกโมบายกลม ๆ ที่มีสีสันเหมือนดาวเคราะห์น้อยใหญ่ในห้วงจักรวาล เห็นหนูเซานอนตัวกลมอยู่ตรงเตียงริมหน้าต่าง ส่วนเจ้าก๊กกุกอยู่ตรงโต๊ะที่หัวเตียง กำลังเดินเข้ามาปลุกหนูเซา

“ก๊กกุก ก๊กกุก ๆ.....”

เจ้าก๊กกุกส่งเสียงปลุก หนูเซารู้สึกตัวพยายามจะเอามือไปปิด ก๊กกุกเดินถอยหลังหลบ หนูเซาก็พยายามเอื้อมไปปิด จนตกเตียงลงมา ก๊กกุกเห็นหนูเซาตกเตียงก็ได้แต่หัวเราะชอบอกชอบใจโดยที่ไม่ทันตั้งตัว หนูเซาลุกขึ้นมาทางด้านหลัง แล้วจ้วงมือทุบลงไปอย่างแรง จนเจ้าก๊กกุกตัวแบน มันพยายามดิ้นตัวจนหลุดออกมาได้มันก็กระเด็นหลุดไปโดนคอมพิวเตอร์ตกลงมา แรงกระแทกทำให้ปุ่มปลุกติดตัวขึ้นอีก หนูเซาเลยจับเอาคอมพิวเตอร์รอบมันไว้ เจ้าก๊กกุกพยายามลากคอมพิวเตอร์ไปมาจนสายไฟหลุดคอมพิวเตอร์รอบหน้าหนูเซา ซึ่งเจ้าก๊กกุกอยู่ในนั้นด้วย หนูเซาพยายามสับัดคอมพิวเตอร์จนหลุดออกมา หนูเซาโกรธเจ้าก๊กกุก ขว้างออกไป มันตั้งไปมา มาเกาะที่รางรถไฟพุ่งทะยานขึ้นไปบนเพดานห้องห้อง แล้วตั้งตัวลงมา โดนหัวหนูเซาเข้าอย่างจัง

ลืมตามาอีกทีเห็นเจ้าก๊กกุกบินอยู่เต็มไปหมด หนูเซาพยายามเอามือปิด แล้วพยายามจะลุกขึ้นมาจัดการกับเจ้าก๊กกุก เจ้าก๊กกุกรีบบินหลบออกมาแล้วรวมตัวกันเป็น เครื่องบิน ๆ กลับไปต่อสู้อีกกับหนูเซา ส่งเสียงดังไปมา จนได้ทีหนูเซาตีกับไม้เบสบอลเข้าอย่างจัง จนหนูเซาลงไปกองกับพื้น ตอนแรกดูเหมือนว่าจะหมดฤทธิ์ไปแล้ว แต่ไม่ เมื่อหนูเซาหันหลังไปเจ้าก๊กกุกก็ส่งเสียงปลุกดังขึ้นอีก หนูเซาก็ ทุบ ทุบ ๆ ๆ จนพื้นทะลุตกลงไป

ฉาก 3 ห้องนอน/ ตอนเช้า

หนูเซากลิ่งตกจากเตียง ที่แท้ก็คือความฝัน ซึ่งเสียงนาฬิกาปลุกจริงยังกำลังดังอยู่ หนูเซาเลยรีบหุบปิดทันที แต่ผิดคาด แทนที่มันจะเงียบ มันกลับดังขึ้นอีก แดมยังดังกว่าเก่าอีกด้วย เพราะยังมีเพื่อนฝูง นาฬิกาทั้งหลาย ต่างก็มาช่วยกันส่งเสียงบรรเลงเพลงปลุก จนดังอื้ออึงไปหมด หนูเซาตกใจมาก รีบวิ่งออกจากห้องทันที

ฉาก 3 บันได/พิทวง

ลงบันไดไป แต่บันไดก็กลับเป็นทางยาวไม่มีที่สิ้นสุด จนหนูเซวี่งพลัดตกลงมา
 “จ๊ากกกกกก ๆ ๆ...”
 หนูเซวี่งร้องตะโกนลั่น

ฉาก 5 ห้องนอน/ ตอนเช้า

หนูเซวี่งตกเตียงอีกครั้ง เสียงนาฬิกาปลุกยังดังอยู่ แถมเจ้าก๊ากกก็ยังก้มลงไปดูเจ้าหนูเซวี่งอีกต่างหาก จนหนูเซวี่งตาค้างอ้าปากร้องตะโกนสุดเสียง เพื่อที่จะตื่นจากฝัน แต่มันเป็นฝัน ซ้อนฝัน ๆจนตกใจตื่นขึ้นมา

“ก๊ากก ๆ ๆ ๆ.....”
 นาฬิกาปลุกก็ยั้งดังอยู่อีกเช่นเดิม

ฉาก 6 จักรวาล/ โลกความจริง

ดาวเคราะห์น้อยใหญ่ โคจรไปมา ดาวแต่ละดวงมีสีสันทตามจริง บนดาวเล็ก ๆดวงหนึ่งมีบ้านหนึ่งหลัง ซึ่งบ้านหลังนั้นก็คือบ้านของหนูเซวี่งนั่นเอง

-จบ-

ออกแบบตัวละคร

การออกแบบตัวละคร ต้องคำนึงถึงลักษณะแนวทางของภาพยนตร์ คุณสมบัติและหน้าที่ของส่วนต่างๆในการออกแบบ ต้องมีเหตุและมีผลประกอบกัน ซึ่งการออกแบบต้องสร้าง เอกลักษณ์ และบุคลิกของแต่ละตัวให้เด่นชัด โดยกำหนดคุณสมบัติ และนิสัยส่วนตัว ของตัวละครตัวนั้นมาเป็นหลักในการออกแบบด้วยใน “หนูเช่ากับเจ้าก๊วกกู” วางแนวทางในการออกแบบไว้ดังนี้

หนูเช่า

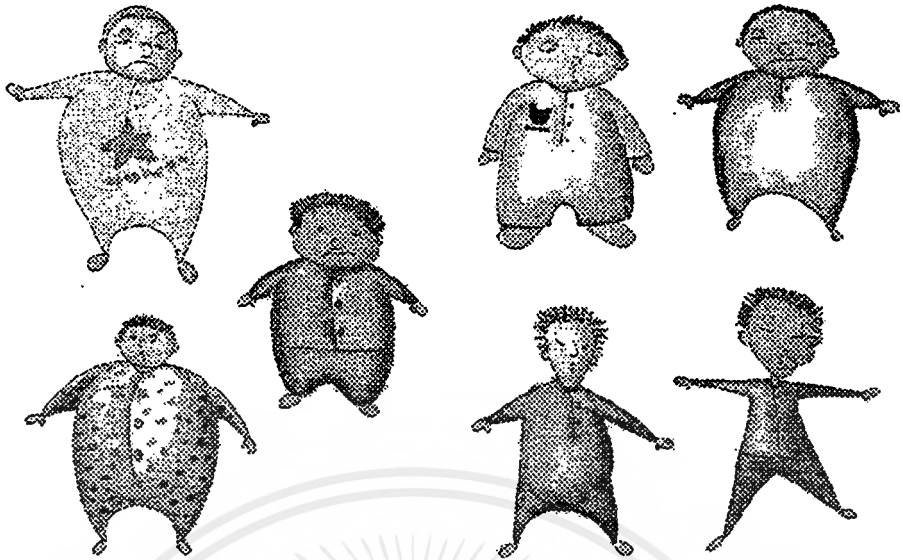
- เป็นเด็กผู้ชาย อายุประมาณ 6 ขวบ
- ตาเล็ก ผลมาจากไม่ค่อยได้ใช้งาน เพราะหลับเก่ง
- เป็นเด็กดี จะเอาชนะทุกวิถีทาง

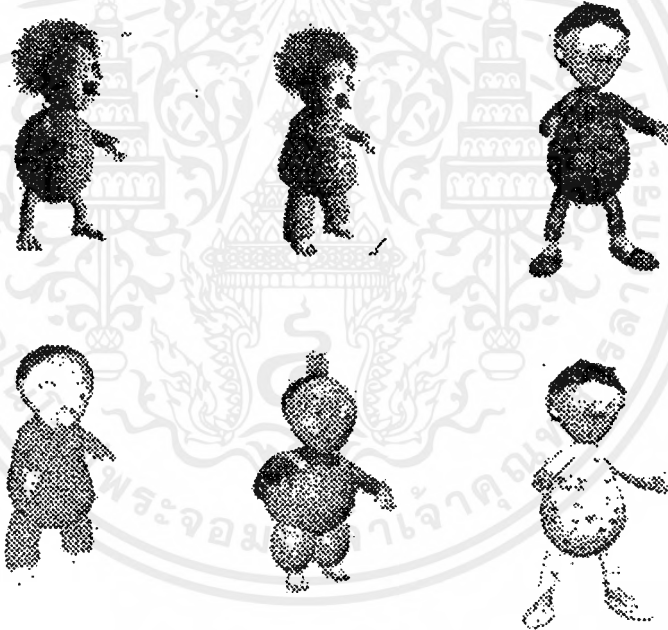
ออกแบบตัวละคร เด็กี่เช่าในช่วงแรก

การออกแบบหนูเช่าในช่วงแรก ยังพยายามจับหลักลักษณะ สไตล์ของคนซี่เช่าอยู่ว่าจะออกมาในลักษณะไหน พื้นฐานเบื้องต้นของลักษณะเด็กี่เช่า จึงคิดว่าตาจะต้องปรีอ ส่วนรูปร่างก็จะไม่พอดี คือถ้าไม่พอมแก้งก้างก็ควรจะอ้วนไปเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาการออกแบบตัวละคร “หนูเซา”

ออกแบบโมเดล “หนูเซา” โดยเทคนิคคอมพิวเตอร์ 3 มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบโมเดล “หนูเขา” โดยเทคนิคคอมพิวเตอร์ 3 มิติ

ออกแบบตัวละครเด็กขี่เขา หรือหนูเขาเมื่อจับลักษณะของตัวละครได้แล้ว ก็พัฒนาการออกแบบ โดยการออกแบบด้วยคอมพิวเตอร์ ประกอบกับการฝึกสร้างโมเดลพร้อมกันไปด้วย ซึ่งการได้ออกแบบกับคอมพิวเตอร์ ก็สามารถสร้างโมเดลในรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ จนสามารถสร้างได้ตามภาพที่คิดไว้ แต่เมื่อดูในภาพรวมที่ออกมาแล้วตัวละครค่อนข้างยังไม่ลงตัวนัก

จึงได้พัฒนาต่อมาจนได้ลักษณะของตัวละครหนูเขาที่ลงตัวที่สุดในขณะนั้น คือตัวละครหนูเขาที่มีลักษณะตัวกลม อ้วน สวมชุดนอนมิดชิด มีตาที่เล็กมาก เนื่องจากหลักอย่างเดียวไม่ค่อยได้ใช้ มองเท่าไร

โมเดล “หนูเขา” ที่เลือกมาใช้ในงานแอนิเมชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โมเดลชาร์จแสดงแอกชั่นการเคลื่อนไหวและอารมณ์ ของ “หนูเขา”

แอกชั่นของหนูเขาจะมีไม่มากนัก เนื่องจากจากคาแรกเตอร์ของความขี้เซา จะไม่ค่อยวิ่งแต่มีสีหน้าและอารมณ์บ้างแต่ก็ไม่มากนัก เนื่องจากต้องการสื่ออารมณ์ง่วงออกมาให้เห็นมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ้าก๊กกู

- เป็นนาฬิกาปลุกตัวกลม
- มีดวงตากกลมโต เพราะต้องตื่นตลอดเวลา
- มีอุปกรณ์ในการสร้างเสียงปลุก
- มีอุปกรณ์หลายอย่างที่ใช้ในการต่อสู้กับเจ้านายของมัน

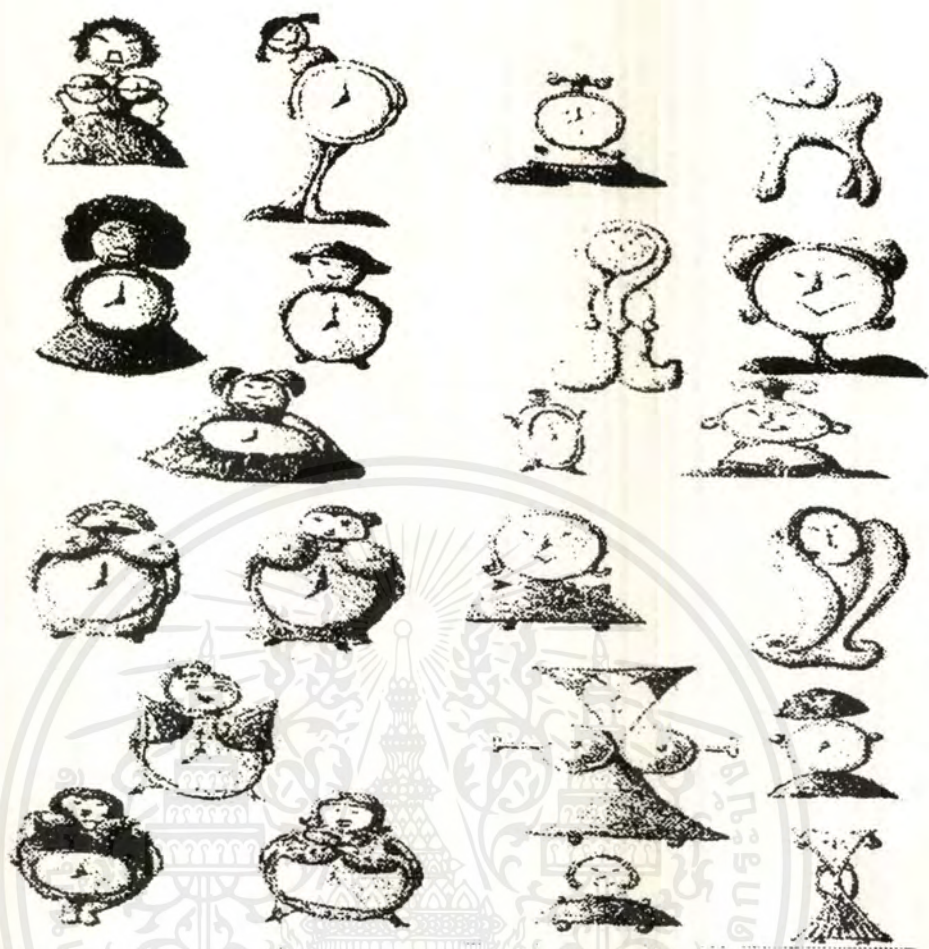

พัฒนาการออกแบบนาฬิกาปลุกในช่วงแรก ๆ 1

การออกแบบเจ้าก๊กกูในช่วงแรก ค่อนข้างมีปัญหาเนื่องจากจะต้องออกแบบตัวนาฬิกาปลุกที่ไม่มีอยู่ทั่วไป จะต้องมึลักษณะเฉพาะเป็นของตัวเอง

การสร้างนาฬิกาปลุกให้มีชีวิตเป็นเรื่องค่อนข้างยาก การออกแบบในช่วงแรกจึงได้จับคาแรกเตอร์ของคนใส่เข้าไป แต่ลักษณะงานที่ออกมาค่อนข้างเป็นเหมือนการนำคาแรกเตอร์ของคนเข้าไปผสมกับตัวนาฬิกา คือการออกแบบยังไม่ลงตัวนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาการออกแบบนาฬิกาปลุกในช่วงแรก ๆ 2

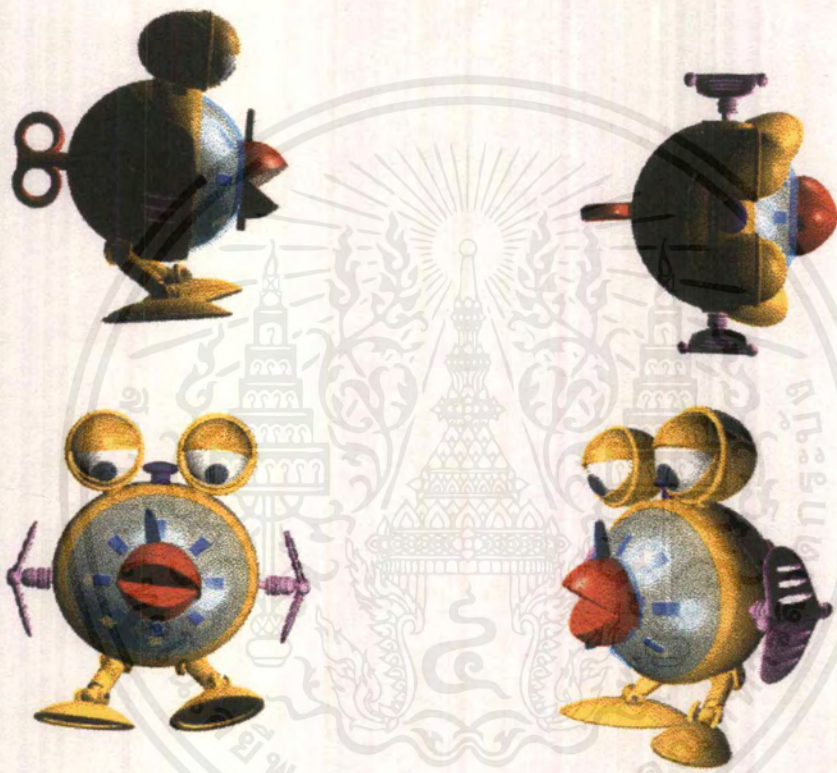
ได้แนวทางในการออกแบบของตัวนาฬิกาปลุก แล้วพัฒนาต่อให้ลงตัว

ออกแบบตัวละครนาฬิกาปลุก ได้พัฒนามาลงตัวที่การจับคาแรกเตอร์ของลูกไก่ ผสมกับ
 ความไฮเทคของยานจากเรื่องสตาร์วอร์ แล้วผสมกับคุณสมบัติของนาฬิกาเข้าไป แล้วนำมาดัดแปลง
 เพิ่มเติมคุณสมบัติ เฉพาะตัวของนาฬิกาปลุกให้ลงตัวมากยิ่งขึ้น
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบโมเดล นาฬิกาปลุก “เจ้าก๊กกุก” โดยเทคนิคคอมพิวเตอร์ 3 มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โมเดล “เจ้ากุกกุ” ที่เลือกมาใช้ในงานแอนิเมชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบศิลป์

หนูเช่า

โทนสีที่เลือกใช้ จะเลือกใช้สีโทนเย็น เนื่องจากนิสัยที่ว่างและซีเซา เพราะฉะนั้นภาพของบรรยากาศในส่วนนี้จึงต้องดูแล้วน่าอนด้วย

เจ้าก๊กกู

เนื่องจากเป็นนาฬิกาปลุก สีที่เลือกใช้จึงเป็นสีโทนร้อน เนื่องจากต้องตื่นอยู่เสมอ และยังต้องมีหน้าที่ปลุกด้วย จึงได้เลือกใช้สีโทนนี้เป็นสีประจำตัวของเจ้าก๊กกู รวมทั้งองค์ประกอบใกล้เคียงในมุมของเจ้าก๊กกูด้วย

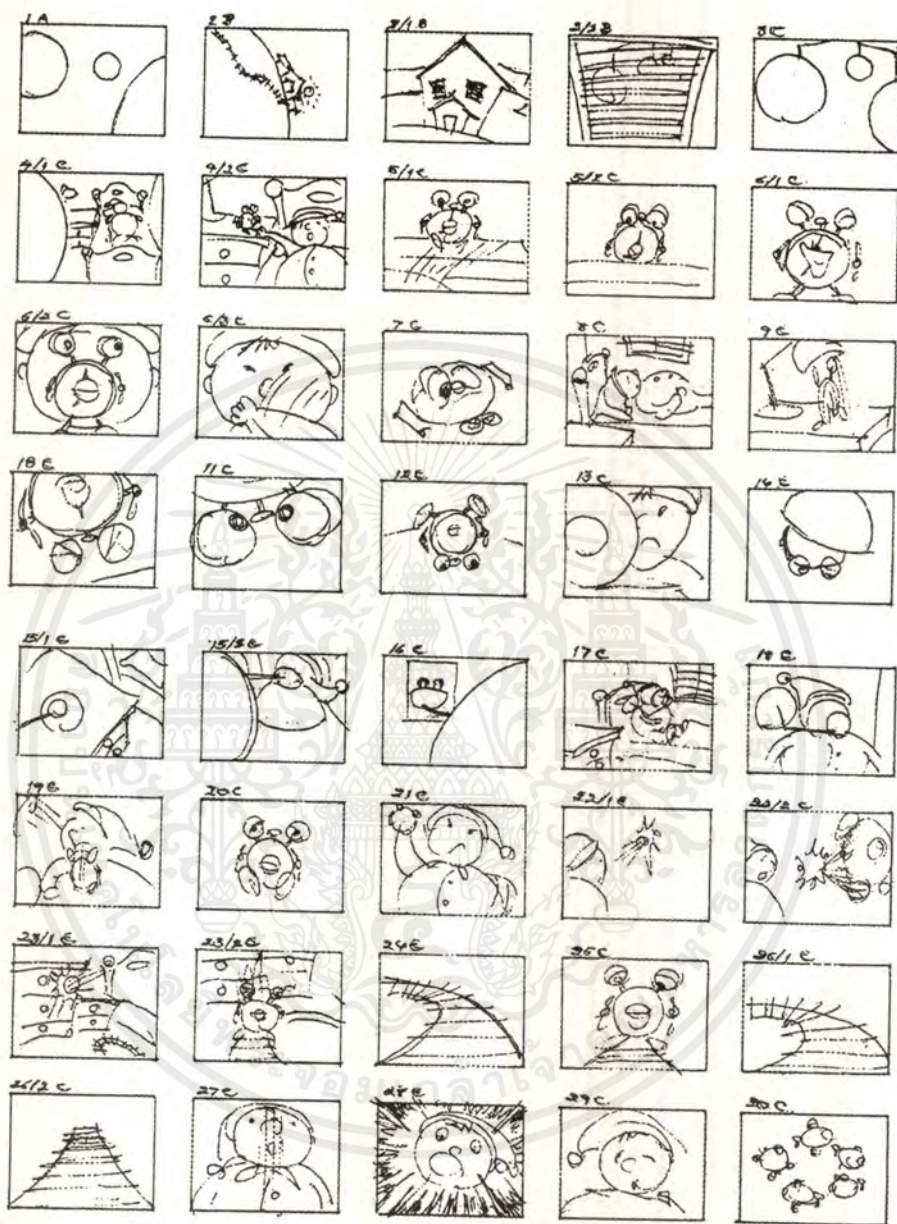

ออกแบบห้องนอนของหนูเช่า

ห้องนอนของหนูเช่า ออกแบบในลักษณะโทนที่สดใส ในบรรยากาศของเข้าตรู และมีมุมมองที่ค่อนข้างบิดเบี้ยวจากความเป็นจริง เนื่องจากเรื่องราวทั้งเรื่องเกิดขึ้นในความฝัน และเพื่อต้องการตัดทอนความแข็ง เนื่องจากเป็นงานที่ทำจากคอมพิวเตอร์ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

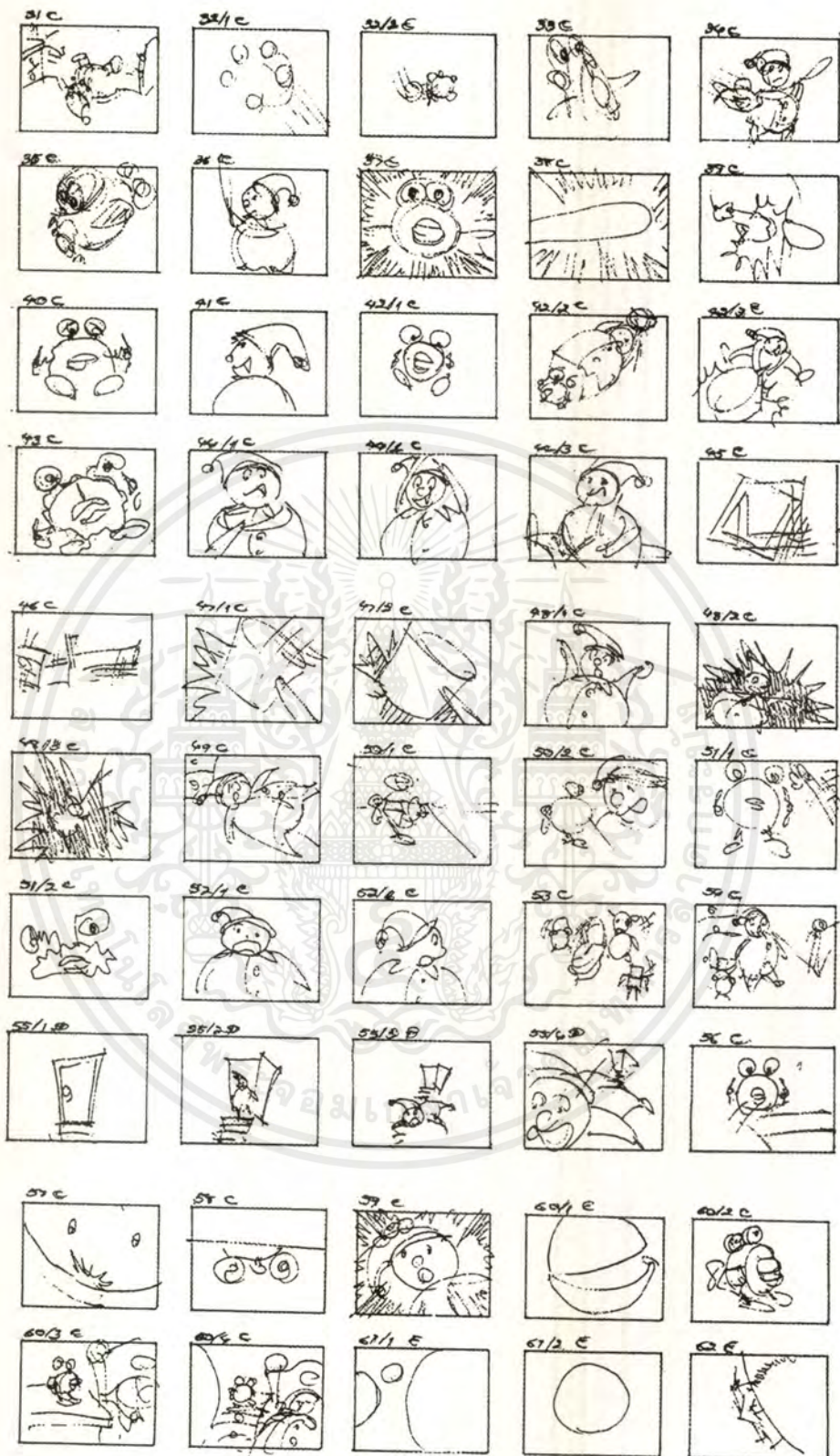
สตอรี่บอร์ด “หนูเซากับเจ้ากุกกุ”

สตอรี่บอร์ด “หนูเซากับเจ้ากุกกุ” 1

เมื่อพัฒนาเรื่องราวจนได้บทที่ต้องการแล้ว ก็นำมาเขียนเป็นภาพ เรียงกันข้อต่อข้อต่อ เพื่อ
 งดความต่อเนื่องของภาพ อีกทั้งการทำแอนิเมชันค่อนข้างต่างจากงานภาพยนตร์ เพราะภาพยนตร์
 สามารถถ่ายเพื่อหัวข้อต่อ ท้ายข้อต่อได้ เวลาตัดต่อก็สามารถเลือกช่วงที่ต่อเนื่องต่อกันได้ แต่ในงานแอน
 นิเมชันจะเสียเวลามากถ้าเกิดทำเช่นนั้น อีกทั้งงานแอนิเมชันสามารถคุมความต่อเนื่องได้ง่ายกว่า จึงไม่
 จำเป็นต้องทำเช่นนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สตอรี่บอร์ด “หนุเขากับเจ้ากุกกุ” 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1/24.

BEAT

JOB 1A

SHEET 1.

① 10 นาที

อนึ่ง, โปรดเขียนในบทบรรณานุกรม							
บทบรรณานุกรม							
บทบรรณานุกรม, โปรดเขียน							
1	2	3	4	5	6	7	8

ACTION

DIALOGUE

CAMERA

SOUND

MUSIC

③ บทบรรณานุกรม, โปรดเขียนใน

9	10	11	12	13	14	15	16

ACTION

DIALOGUE

CAMERA

SOUND

MUSIC

1/24

JOB A BEAT SHEET 2.

④ ภารกิจรับลูก
⑤ ภารกิจหน่วย

	ภารกิจหน่วย	ภารกิจรับลูก	ภารกิจหน่วย	STEP 1	STEP 2	STEP 3
	x	x	x	x	x	x
	เสียงลูก	เสียงลูก	เสียงลูก	continue		
				เสียงลูก		
MUSIC	box - continue			FADE out		
17	18	19	20	21	22	23
						24

⑥ ภารกิจรับลูก
ภารกิจหน่วย

⑦ เสียงลูก ⑧ ภารกิจหน่วย

	ภารกิจหน่วย	ภารกิจรับลูก	ภารกิจหน่วย	STEP 1	STEP 2	STEP 3
เสียงลูก						
F A D E				out		
25	26	27	28	29	30	31
						32

21/4

BEAT

JOB C

SHEET 6

(21) หนังสือนิทรรศการ (22) อังนันทนิพนธ์ (23) หนังสือนิทรรศการ (24) หนังสือนิทรรศการ (25) หนังสือนิทรรศการ (26) หนังสือนิทรรศการ

	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ
	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ
	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ
	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ
91	92	93	94	95	96	98

(26) หนังสือนิทรรศการ (27) หนังสือนิทรรศการ

	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ
	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ
	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ
	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ	หนังสือนิทรรศการ
89	90	91	92	93	94	95
						96

ACTION

DIALOGUE

CAMERA

SOUND

MUSIC

ACTION

DIALOGUE

CAMERA

SOUND

MUSIC

1/44

BEAT JOB D

52 (ก่อนขึ้น) หมดทวงด้วย 10 วิ ลืมทวงเงิน

SHEET 11
53 หมดทวงด้วย 10 วิ

— หมดทวง/10 วิ หมดทวง	— 10 วิ เลืมหืมเงิน	— 10 วิ เลืมหืมเงิน	— 10 วิ เลืมหืมเงิน	—
	— 10 วิ เลืมหืมเงิน	— 10 วิ เลืมหืมเงิน	— 10 วิ เลืมหืมเงิน	— 10 วิ เลืมหืมเงิน
TILT DOWN หมดทวงด้วย 10 วิ	—	—	—	— TRACK OUT หมดทวง
หมดทวงด้วย	—	—	—	—

54 หมดทวงด้วย 10 วิ

55 หมดทวงด้วย 10 วิ

56 หมดทวงด้วย 10 วิ

— 10 วิ เลืมหืมเงิน	— 10 วิ เลืมหืมเงิน	— 10 วิ เลืมหืมเงิน	— 10 วิ เลืมหืมเงิน	—
— TRACK OUT หมดทวง	— TRACK OUT หมดทวง	— TRACK OUT หมดทวง	— TRACK OUT หมดทวง	— TRACK OUT หมดทวง
				— MUSIC BOX —

บทที่ 3

ขั้นตอนการผลิต

การสร้างโมเดล

สร้างโดยใช้รูปทรงพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วยรูปทรงต่างๆ หรือสร้างรูปทรงขึ้นใหม่ แล้วนำรูปทรงเหล่านั้นมาดัดแปลง ให้ได้รูปทรงที่ต้องการ

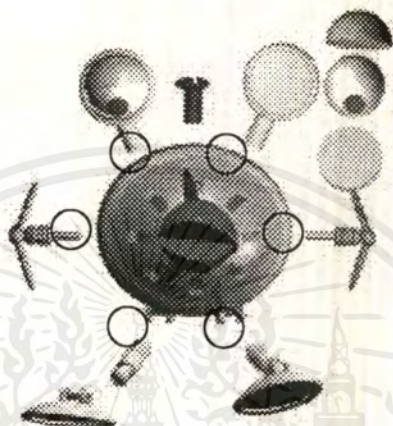

โมเดล “หนูเซา” ที่นำมาประกอบเป็นรูปเป็นร่างเรียบร้อยแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเชื่อมต่อ

เมื่อสร้างโมเดล ตามที่ต้องการเรียบร้อยแล้ว ให้เชื่อมส่วนต่างของโมเดลโดยกำหนดอินเวอร์ส โคนเนคติก ตามข้อต่อส่วนต่างๆ ให้ขยับไปมาได้ โดยส่วนต่างๆ ก็ยังเชื่อมต่อ ไม่หลุดออกจากกัน

ภาพที่ 3.3 แสดงจุดเชื่อมต่อ เพื่อไม่ให้ส่วนต่างๆ หลุดออกจากกัน

การจัดแสงในคอมพิวเตอร์

หลักการจัดแสงในคอมพิวเตอร์คล้ายกับการจัดแสงถ่ายภาพยนตร์จริง แต่จะมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกัน อาทิเช่น

ข้อดี

-สามารถวางตำแหน่งไฟ ณ จุดใดก็ได้โดยไม่เห็นขาตั้งไฟ

ข้อเสีย

-การคัดแสงให้โดนเฉพาะส่วนทำได้ยาก

แต่จะว่าไปแล้วข้อดีของการจัดแสงในงาน 3 มิตินั้นมีมากมายด้วยระบบการใช้งาน ที่หลากหลายและสลับซับซ้อน

การกำหนดตำแหน่งของแสงก็ใช้หลักการจัดแสงจริงๆ คือมีตำแหน่งของไฟหลัก ไฟลบเงา และคิกไลท์ ตามหลักของการจัดแสงจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงลักษณะของแสงที่ใช้ในงานแอนิเมชัน

สร้างฉากต่าง ๆ โดยเทคนิคคอมพิวเตอร์ 3 มิติ

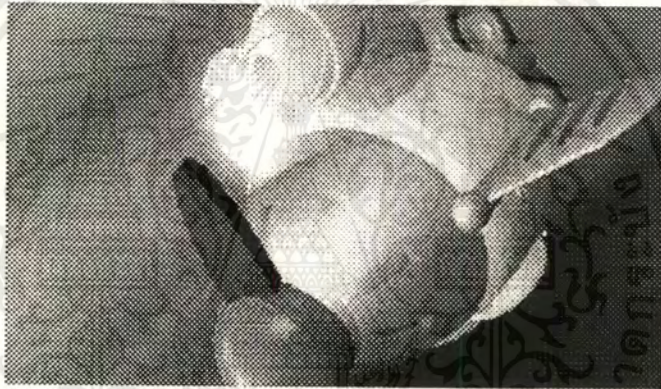
สร้างฉากต่าง ๆ ที่ใช้ในแอนิเมชัน โดยเทคนิคคอมพิวเตอร์ 3 มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างภาพเคลื่อนไหว

การคีย์แอนิเมชัน ในงาน คอมพิวเตอร์ 3 มิติ แอนิเมชัน สามารถทำได้ง่ายและสะดวกกว่า เทคนิคแอนิเมชันแบบอื่นๆ เพราะการคีย์แอนิเมชัน ไม่ต้องคีย์เป็นเฟรม แต่คีย์เป็นช่วงของเฟรมแทน

อาทิถ้าต้องการให้ลูกบอลในตำแหน่ง ก ไปอยู่ในตำแหน่ง ข โดยกำหนดให้ใช้เวลา 3 วินาที เวลา 3 วินาทีคิดเป็นเฟรมได้ 72 เฟรม (1วินาที มี 24 เฟรม) เราก็ตั้งเลขเฟรมไว้ที่เลข 72 แล้วเลื่อนลูกบอลจากตำแหน่ง ก ไปตำแหน่ง ข โดยใช้เวลา 3 วินาที โดยไม่ต้องคีย์แอนิเมชันเป็นเฟรมๆ

ตัวอย่างภาพแสดงการเคลื่อนไหว ในงานแอนิเมชัน

บทที่ 4

ขั้นตอนหลังการผลิต

การแปลงข้อมูล

ในการแปลงข้อมูลงานจากคอมพิวเตอร์ ลงเครื่องตัดต่อระบบดิจิตอลนั้นสามารถทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่ต้องการคุณภาพของงานในระดับที่ดี และเป็นที่ยอมรับกันมีอยู่ 2 วิธี คือการใช้วีดิโอการ์ด กับการโอนไฟล์ลงเครื่องตัดต่อระบบดิจิตอล วิธีแรกมีข้อเสียอยู่ตรงที่ราคาค่อนข้างแพง ส่วนวิธีที่สองเป็นวิธีที่งานโฆษณาส่วนใหญ่นิยมใช้กัน เพราะราคาอยู่ในระดับที่พอเหมาะกับระดับของงาน แต่ความยุ่งยากอาจมีมากกว่า และปัญหาก็จะมีมากกว่าด้วย อาทิเช่นงานแอนิเมชันที่ เรนเดอร์เรียบร้อยแล้ว จะมีไฟล์งานที่ค่อนข้างใหญ่ เนื้อที่ในการเก็บงานค่อนข้างใหญ่ เนื้อที่ในการเก็บงานค่อนข้างเยอะ เพราะฉะนั้นปัญหาจึงอยู่ที่ว่า จะสามารถหาอะไรมาเก็บงาน เพื่อที่จะโอนย้ายไฟล์งานลงเครื่องตัดต่อได้ ซึ่งอุปกรณ์ที่สามารถช่วยในการโอนไฟล์ลงเครื่องตัดต่อ ระบบดิจิตอล มีหลายแบบแต่ที่ยอมรับกันมีอยู่ 2 แบบคือ

- เครื่องชิป

- เครื่องแจ๊ช

เครื่องชิป นั้นสามารถเก็บงานได้น้อยกว่าแจ๊ช คือสามารถเก็บงานได้ประมาณ 100 เมกกะไบต์ สามารถเก็บงานได้เป็นข้อตสั้น ๆ ที่มีความยาวไม่มากนัก

เครื่องแจ๊ช สามารถเก็บงานที่มีไฟล์งานขนาดใหญ่ได้ หรือสามารถเก็บงานแอนิเมชันได้ทั้งเรื่องคือเก็บได้ 1 กิกกะไบต์ (ได้ความยาวประมาณ 5 นาที)

หมายเหตุ เวลาคีย์แอนิเมชัน เราจะต้องคำนึงก่อนว่าเราจะแปลงข้อมูลเป็นระบบอะไร เพราะอัตราการวิ่งของเฟรมใน 1 วินาทีนั้นไม่เหมือนกันกล่าวคือ

ระบบภาพยนตร์ อัตรา 24 เฟรมใน 1 วินาที

ระบบพาวล์ อัตรา 25 เฟรมใน 1 วินาที

ระบบเอนทีเอสซี อัตรา 30 เฟรมใน 1 วินาที

ถ้าเราคีย์แอนิเมชันในระบบหนึ่งแล้ว ไปแปลงข้อมูลเป็นอีกระบบหนึ่ง อาจทำให้เวลาคลาดเคลื่อนได้ โดยเฉพาะเรื่อง เสียง ถ้าเกิดตัดต่อเสียง ในโปรแกรมด้วยแล้ว ถ้าเกิดแปลงไฟล์ออกมาคนละระบบ อาจจะทำให้ภาพกับเสียงคลาดเคลื่อนได้

บรรณานุกรม

1. ทรงพันธ์ ประกอบนพเก้า. “วินโดวส์ แมกกาซีน.” กรุงเทพฯ: วีอาร์ พับลิชชิ่ง, พ.ศ. 2541.
2. ประไพพรรณ เหล่ายนตร์. “ซีเนแม็ก สเปนเชียล.” กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์หทัยเฮง, พ.ศ. 2541.
3. เสน่ห์ ธนารัตน์สฤชดี. “เทคนิคการถ่ายภาพยนตร์การ์ตูน.” กรุงเทพฯ: รุ่งสว่าง, พ.ศ. 2527.
4. Lasseter, Jhon. and Daly, Steve. “TOY STORY The art and Making of Animated Film.”
NEW YORK: Hyperion, 1995.
5. Peterson, Micheal. “3D STUDIO MAX Fundamental.” U.S.A: New Riders, 1996.
6. Tony, White. “The Animator’s Workbook.” New York: waton 160 .illus, 1992.